

TÜRKİYE BAROLAR BİRLİĞİ

Statement by the Union of Turkish Bar Associations to the International Criminal Court Regarding the Investigation on the State of Palestine Conducted within the Scope of the Israeli-Palestinian Conflict

İsrail-Filistin Çatışması Kapsamında Yürütölen Filistin Devleti Soruşturmasına İlişkin Türkiye Barolar Birliği Tarafından Uluslararası Ceza Mahkemesine Yapılan Bildirim

Şubat 2024, Ankara

Türkiye Barolar Birliği Yayınları : 425

İsrail-Filistin Çatışması Kapsamında Yürütölen
Filistin Devleti Soruşturmasına İlişkin Türkiye
Barolar Birliği Tarafından Uluslararası Ceza
Mahkemesine Yapılan Bildirim/
Statement by the Union of Turkish Bar
Associations to the International Criminal Court
Regarding the Investigation on the State of
Palestine Conducted within the Scope of the
Israeli-Palestinian Conflict

ISBN: 978-605-7848-91-8

© Türkiye Barolar Birliği
Şubat 2024, Ankara

Türkiye Barolar Birliği
Ođuzlar Mah. Barış Manço Cad.
Av. Özdemir Özok Sokađı No: 8
06520 Balgat – ANKARA

Tel: (312) 292 59 00 (pbx)

Faks: 312 286 55 65

www.barobirlik.org.tr

yayin@barobirlik.org.tr

Baskı: ARCS Matbaa
Zübeyde Hanım Mah. Aslanbey Cad.

Tuna Han No: 101/2D

İskitler / ANKARA 0 (312) 384 24 01

Sertifika No: 49427

İÇİNDEKİLER

Sunuşv

**Statement by the Union of Turkish Bar Associations to the International
Criminal Court Regarding the Investigation on the State of Palestine
Conducted within the Scope of the Israeli-Palestinian Conflict1**

I-Background Information..... 1

II-Introduction..... 6

III-Grounds on the Communication 10

Conclusion 37

**İsrail-Filistin Çatışması Kapsamında Yürütülen
Filistin Devleti Soruşturmasına İlişkin Türkiye Barolar Birliği Tarafından
Uluslararası Ceza Mahkemesine Yapılan Bildirim39**

I- Arka Plan Bilgisi..... 39

II-Giriş 44

III-Bildirim Gerekçeleri 47

Sonuç 73

SUNUŞ

7 Ekim 2023'te başlayan çatışmalarla, İsrail'in Filistin topraklarında 1948 yılından bu yana uyguladığı işgal politikası bir başka boyuta taşındı. İsrail hükümeti, uzun yıllardır sürdürdüğü işgal, tecrit ve katliam politikalarını, sahip olduğu ileri teknoloji ve yüksek savaş gücüyle iki buçuk milyon insanın yaşadığı Gazze Şeridi'ni top yekûn hedef almak suretiyle tarihte asla unutulmayacak bir insanlık suçu düzeyine çıkarmış durumdadır.

Türkiye Barolar Birliği, İsrail'in uluslararası ceza hukukuna ve insancıl hukuka aykırı davranışlarına karşı ilk andan itibaren, en üst düzeyde tepkisini ortaya koymuştur. İsrail'in, Gazze'deki Filistinlilerin elektrik, su, gıda gibi temel ihtiyaçlara erişimini engelleyerek büyük çaplı bir kuşatma uygulamak suretiyle, ayırım gözetmeksizin Filistin halkının tamamına yönelik top yekûn bir imha harekâtı yürüttüğü tespitini ilk günden itibaren kamuoyuyla paylaştık. Sivillere, çocuklara yönelik saldırılar ile hastanelerin ve Filistinli meslektaşlarımızın meslek örgütü olan Filistin Barolar Birliğinin bombalanması üzerine yaptığımız açıklamada başta Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi ve Avrupa Birliği olmak üzere, uluslararası kurum ve kuruluşları acil inisiyatif üstlenmeye davet ettik.

Uluslararası kamuoyunun ve özellikle uluslararası siyaset kurumunun sessizliği, Filistin topraklarında başta silahsız kadınlar, çocuklar, yaşlılar olmak üzere sivil halktan binlerce insanın hayatlarını, evlerini kaybetmelerine neden olmuştur. Bugün geldiğimiz noktada, İsrail hükümetinin insanlık dışı faaliyetlerine kayıtsız kalan uluslararası kurumlar ve çeşitli ülkelerin siyasetçileri de, yaşananların vebalini taşımaktadırlar.

Türkiye Barolar Birliği, 24 Kasım 2023'te yeni bir girişimde bulunarak, İsrail'in işlediği suçlarla ilgili olarak, Uluslararası Ceza Mahkemesi nezdinde başvuruda bulunmuştur. Okumakta olduğunuz bu yayın, başvurumuzun kitap haline getirilmiş hâlidir.

Bilindiği üzere, Uluslararası Ceza Mahkemesi nezdinde, 2012 yılında dönemin savcısı Bensouda tarafından başlatılan bir İsrail soruşturması bulunmaktaydı. Ne var ki, řu andaki savcı Karim Khan, 7 Ekim 2023'ü takip eden suçlarla ilgili olarak mevcut soruşturmanın kapsamını hâlâ genişletmemiştir. Sayın Khan'ın şimdiye dek Gazze konusunda soruşturmayı işaret eden bir açıklama yapmamasının, İsrail'i savaş suçlarını işleme konusunda cesaretlendirdiğini düşünüyörüz. Bu nedenle, mevcut soruşturmanın, son yaşananları kapsayacak şekilde genişletilmesini talep etmek, acil bir zorunluluk olduğu gibi insani ve vicdani sorumluluğumuzdur.

Uluslararası Ceza Mahkemesi, Roma Statüsü olarak bilinen bir uluslararası belgeyle kurulmuştur. Mahkeme, Roma Statüsü'nde ve uluslararası savaş hukukunu düzenleyen Cenevre Sözleşmesi'nde düzenlenen suçlar bakımından yargı yetkisine sahiptir. Uluslararası Ceza Mahkemesinin yetkisi; soykırım suçu, insanlığa karşı işlenen suçlar, savaş suçları ve saldırı suçu ile sınırlıdır. Ayrıca önemle altını çizmek gerekir ki, Uluslararası Ceza Mahkemesi devletleri değil, bu suçları işleyen kişileri yargılamaktadır.

Halen Uluslararası Ceza Mahkemesini kuran Roma Statüsü'ne taraf olan 123 devlet bulunuyor. Kural olarak, Uluslararası Ceza Mahkemesinin yetkisi, kendisine taraf olan devletlerin yurttaşlarıyla sınırlıdır. Ancak, suçun taraf ülkede işlenmiş olması durumunda da Uluslararası Ceza Mahkemesi yetkilidir.

Gazze'de işlenen suçlar bakımından Uluslararası Ceza Mahkemesi yetkilidir. Zira 2015 yılında Filistin Otoritesi, Roma Statüsü'ne

taraf olmuştur. Bu nedenle Uluslararası Ceza Mahkemesinin Filistin toprakları üzerinde işlenen suçlarla ilgili olarak yetkisi bulunmaktadır. Nitekim, az evvel ifade ettiğimiz üzere, 2021 yılında Uluslararası Ceza Mahkemesi savcısı, Filistin toprakları üzerinde işlenen uluslararası suçlarla ilgili bir soruşturmayı zaten açmış bulunmaktaydı.

Türkiye Barolar Birliğinin yaptığı başvurunun giriş kısmında bu hususlar teknik olarak hatırlatılmaktadır. Ayrıca başvurumuzda, Türkiye Barolar Birliğinin “hukukun üstünlüğünü ve insan haklarını savunmak, korumak ve bu kavramlara işlerlik kazandırmak” görevi bulunduğunun, insancıl hukukun ağır bir şekilde ihlali ve uluslararası suçlarla ilgili olarak, Türkiye Barolar Birliğinin bu görevini ancak Uluslararası Ceza Mahkemesi nezdinde yapacağı başvuruyla yerine getireceğinin altı çizilmektedir.

Bir kez daha önemle hatırlatmak isteriz ki, Uluslararası Ceza Mahkemesine yaptığımız başvuru, politik veya tarafgir bir başvuru değildir; uluslararası hukukun işlemlerini, insan haklarının evrenselliğinin güvence altına alınmasını sağlamaya yönelik görevimizin bir parçasıdır. Bu görevimizi ulusal hukukumuz çerçevesinde yerine getirmekten hiçbir koşulda kaçınmadığımız gibi, uluslararası arenada da hukukun üstünlüğü ve insan hakları değerlerini savunmak için üzerimize düşen sorumluluğu yerine getirmekten kaçınmayacağımız herkes tarafından bilinmelidir.

Bu vesileyle başvuru hazırlığını yapan profesyonel hukukçu ekibimize teşekkürlerimi sunuyorum.

Av. R. Erinç SAĞKAN

Türkiye Barolar Birliği Başkanı

Karim A.A. Khan K.C.
Prosecutor
The Office of the Prosecutor
International Criminal Court
P.O. Box 19519
2500CM The Hague
The Netherlands
24.11.2023

**Statement by the Union of Turkish Bar Associations to the
International Criminal Court Regarding the Investigation on the
State of Palestine Conducted within the Scope of the Israeli-
Palestinian Conflict¹**

by

Union of Turkish Bar Associations, Ankara, Türkiye

I-Background Information

The United Nations (UN) Commission of Inquiry called for an investigation into the alleged gross violations committed during the 2014 Gaza conflict. In June 2015, the Commission of Inquiry into the Gaza conflict, as mandated by the UN Human Rights Council, submitted a comprehensive report outlining the purported war crimes committed by both sides during the summer of 2014. The report called for criminal investigations to be initiated regarding Israel and Palestinian armed groups, emphasizing the importance of holding local authorities accountable and preventing the potential escalation of violence in the future.

1 This Statement has been prepared by Dr. Timuçin Köprülü, Dr. Günel Kurşun and Atty. Doğan Erkan.

On January 1, 2015, the Government of Palestine (“Palestine”) submitted a declaration under article 12(3) of the Rome Statute accepting the jurisdiction of the International Criminal Court (“ICC”) over alleged crimes committed “in the occupied Palestinian territory, including East Jerusalem, since June 13, 2014”. Subsequently, on January 2, 2015, Palestine acceded to the Rome Statute by depositing its instrument of accession with the UN Secretary-General. The Rome Statute entered into force for Palestine on 1 April 2015.

Upon receipt of a referral or a valid declaration made pursuant to article 12(3) of the Rome Statute,² the Prosecutor, in accordance with regulation 25(1)(c) of the Regulations of the Office of the Prosecutor, and as a matter of policy and practice, opens a preliminary examination of the situation at hand. Accordingly, on 16 January 2015, the Prosecutor announced the opening of a preliminary examination into the Situation in the State of Palestine (“Situation”) in order to determine whether the Rome Statute criteria for opening an investigation are met. Specifically, under article 53(1) of the Rome Statute, the Prosecutor shall consider issues of jurisdiction, admissibility, and the interests of justice in making this determination. The preliminary investigation initiated by the ICC Office of the Prosecutor also focuses on crimes related to settlement activities in Gaza and the West Bank, allegedly committed by both Palestinian armed groups and the Israel Defence Forces (IDF) during the 51-day Gaza conflict in 2014.

2 Rome Statute, Article 12(3): “If the acceptance of a State which is not a Party to this Statute is required under paragraph 2, that State may, by declaration lodged with the Registrar, accept the exercise of jurisdiction by the Court with respect to the crime in question.”

The Palestinian government submitted information to the ICC Office of the Prosecutor on the alleged crimes related to the 2014 Gaza conflict. In July 2015, Israel initiated a dialogue with the Office of the Prosecutor regarding the preliminary examination and published a report on the factual and legal aspects of the 2014 conflict. However, there have been worrying political reactions to the alleged offences committed in Israel and the Palestinian territories. Israel and the United States made strong statements against both the recognition of Palestine as a state and against the ICC and withheld aid in an attempt to put pressure on Palestine.

Palestine's responsibilities as a state party to the Rome Statute include co-operating with the Court and its decisions, incorporating the Rome Statute into its national legislation and assisting the Office of the Prosecutor in the preliminary examination stages. Israel, although not a state party to the Rome Statute establishing the ICC, is also required to maintain positive relations with the Court. The international community, in particular States which are party to the Rome Statute establishing the ICC, must support accountability processes, whether through their national judicial systems or through the ICC.

Palestine played a role as an observer delegation during the Rome Conference in 1998. Since then, it has consistently expressed its support for the International Criminal Court (ICC). This support is articulated not only as a mechanism for fostering accountability but also, notably, as a crucial tool for ending impunity concerning international crimes that are alleged to have occurred on Palestinian territory. In April 2012, the Office of the Prosecutor declined to accept a declaration made by Palestine under Article 12(3) of the Rome Statute of 2009, accepting the

exercise of jurisdiction by the International Criminal Court for acts committed on the territory of Palestine since 1 July 2002. The Prosecutor decided that only a “state” is eligible to accept ICC jurisdiction and that Palestine was not a “state” according to the UN General Assembly. The Office of the Prosecutor reiterated that Palestine refused to act as a proxy for UN bodies and ultimately for the ICC Assembly of States Parties (TDA) to resolve legal questions of statehood or non-statehood. It is likely that the Office of the Prosecutor considered at that time that it could not proceed with a preliminary examination to decide whether a formal investigation was necessary. However, in November 2012, UN General Assembly resolution 67/19 upgraded Palestine’s status at the UN from an observer organisation to a non-member observer state, enabling Palestine to accede to a number of international treaties. At the December 2014 session of the TDA, Palestine was invited for the first time to participate as a non-member observer state.

On 22 May 2018, pursuant to articles 13(a) and 14 of the Rome Statute, Palestine referred to the Prosecutor the Situation since 13 June 2014, with no end date. Such a referral did not automatically lead to the opening of an investigation, since the Prosecutor still had to determine whether the statutory criteria to open an investigation were met.

On 20 December 2019, the Prosecutor announced that following a thorough, independent and objective assessment of the reliable information available to her Office, the preliminary examination into this Situation had concluded with the determination that all the statutory criteria under the Rome Statute for the opening of an investigation had been met. However, given the complex legal and factual issues attaching to this situation, she announced that

she would be making a request to Pre-Trial Chamber I for a ruling to clarify the territorial scope of the Court's jurisdiction in this Situation.³

On 5 February 2021, the Chamber decided, by a majority, that the Court may exercise its criminal jurisdiction in the Situation in Palestine, and that the territorial scope of this jurisdiction extends to Gaza and the West Bank, including East Jerusalem. In its majority ruling, the Chamber stressed that it was not determining whether Palestine fulfilled the requirements of statehood under public international law, or adjudicating a border dispute, or prejudging the question of any future borders; it was solely determining the scope of the Court's territorial jurisdiction for the purposes of the Rome Statute, as requested.⁴

On 3 March 2021, the ICC Prosecutor confirmed the initiation by the Office of the Prosecutor of the International Criminal Court of an investigation respecting the Situation in Palestine. The investigation will cover crimes within the jurisdiction of the Court that are alleged to have been committed in the Situation since 13 June 2014.⁵

International and local civil society organisations have long advocated for accountability measures for crimes committed in the context of the Israeli-Palestinian conflict. NGOs continue to document human rights violations, raise awareness and share relevant information with the Office of the Prosecutor. This

3 <https://www.icc-cpi.int/palestine>

4 <https://www.icc-cpi.int/news/statement-icc-prosecutor-fatou-bensouda-respecting-investigation-situation-palestine>

5 <https://www.icc-cpi.int/sites/default/files/itemsDocuments/210303-office-of-the-prosecutor-palestine-summary-findings-eng.pdf>

submission by the Union of Turkish Bar Associations, pertaining to events occurring after October 7, 2023, serves as an additional declaration to augment the ongoing investigation.

II-Introduction

WHY IS THE UNION OF BAR ASSOCIATIONS OF TURKEY (TBB) APPLYING TO THE PROSECUTOR OF THE INTERNATIONAL CRIMINAL COURT?

Bar Associations in the Turkish Legal System: Qualifications and Core Values

The Union of Turkish Bar Associations (UTBA) serves as the overarching body for provincial bar associations, with 182,944 lawyers as members. It operates as a public institutional and independent professional association. The public nature of the UTBA is directly derived from Article 135 of the Constitution of the Republic of Turkey, ensuring its independence outside the government hierarchy.

In Turkey, the legal profession is a cornerstone of the right to a fair trial and defence, and by extension, the rule of law. The effectiveness of the legal profession in upholding these principles relies on its independent and public characteristics, blending these two functions. Bar associations, as public representatives of the legal profession, and the Union of Turkish Bar Associations, in its capacity as the umbrella organization, bear both public and private, as well as civil rights and obligations in fulfilling this vital role.⁶

6 Çiğdem Sever, "Lawyers as Subject of Rights in the Decisions of the European Court of Human Rights", Ankara Bar Association Journal, Year 76, S. 2018/4, pp. 243-245.

In line with the jurisprudence of the Constitutional Court, it is emphasized that *“these institutions have acquired a public character and constitutional inclusion due to their substantial membership, the orientation of their work and services towards the fundamental needs of society on a widespread scale, their role as effective civil society organizations in a pluralistic democratic development context, and their capacity to balance the benefits provided to members with the interests of society at appropriate levels, and to deepen the culture of a democratic society without disrupting public order.”* Consequently, to wield this *sui generis* public power in accordance with their mandates, it is imperative for bar associations and the Union of Turkish Bar Associations to actively engage in civil, democratic, legal, and judicial activities. This engagement is crucial not only to protect and develop human rights but also to operationalize them for the advancement of a democratic society.

The legal foundation for the responsibility of bar associations in Turkey to safeguard public human rights is grounded in Article 76 of the Turkish Advocacy Law, which outlines the formation and qualifications of bar associations. Article 76 of the Law on Lawyers, governing the establishment and qualifications of bar associations, explicitly defines bar associations as *“public professional organizations with legal personality. These associations are tasked with a broad range of activities, including the development of the legal profession, fostering honesty and trust among its members and with business entities, defending and upholding professional order, ethics, dignity, the rule of law, human rights, and meeting the common needs of lawyers, and to carry out their activities in accordance with democratic principles”*. Furthermore, Article

95/21 of the Law on Lawyers, delineating the responsibilities of the executive boards of bar associations, underscores their duty *“to defend and protect the rule of law and human rights and to make these concepts operational.”*

The Union of Turkish Bar Associations (UTBA) has been explicitly assigned a specific role in this context, as outlined in Article 110/17 of the same Law. This particular provision designates the duty of the Union of Turkish Bar Associations, emphasizing its responsibility to *“defend and protect the rule of law and human rights, and make these concepts operational.”*

The phrase *“to make these concepts operational”* in the provisions, structured as a public and social duty, imposes a positive obligation. A positive obligation entails the responsibility to proactively take actions aimed at fulfilling the specified duty. Pursuant to the provision *“The lawyer shall freely represent the independent defence, which is one of the constituent elements of the judiciary”* in Article 1 of the Law on Lawyers and the duty outlined in Article 110/17 of the same law to *“defend and protect the rule of law and human rights,”* the primary and natural arena for the UTBA to fulfil this obligation is within the judicial organs. These judicial bodies serve as the practical realm for the public act of advocating for the rule of law and human rights. To carry out this responsibility, the UTBA actively engages in *amicus curiae* applications and seeks to participate in both national and international legal proceedings, especially those addressing violations of social rights.

In the preamble of the Morelia Charter of the International Lawyers’ Association, professional organizations of lawyers are assigned specific responsibilities to uphold rights, guided

by the perspective that “the unconditional right of access to justice must be integrated into the human rights with which it is inherently connected.” Recognizing that genuine human dignity is unattainable without this right, the Charter emphasizes the imperative to guarantee access to justice for every individual based solely on their humanity.

Likewise, Article 14 of the Havana Rules, adopted by the United Nations Conference on the Prevention of Crime and the Treatment of Offenders, held in Havana from 27 August to 7 September 1990, specifies that lawyers (and by extension, their professional associations) will “endeavour to promote human rights and fundamental freedoms recognized by both national and international law.”

On the other hand, Article 110/15 of the Attorneyship Law No. 1136 includes the following provision to ensure that the UTBA fulfils its duty on the international stage: “*To establish contacts with foreign bar associations, lawyers’ associations, and legal institutions and to participate in international congresses.*” In this context, the International Criminal Court stands out as the universal legal institution with which the UTBA will engage to protect human rights concerning serious violations of humanitarian law and international crimes.

It is noteworthy that, as emphasized by the European Court of Human Rights (ECtHR), “lawyers’ associations, which play a crucial role in the protection of human rights, must be able to remain independent”.⁷

7 ECHR, *Hajibeyli / Aliyev v. Azerbaijan*, B. No: 6477/08 and 10414/08, 19.4.2018.

We strongly urge that, in addition to government submissions, our independent submission as the UTBA be duly considered, in line with Article 15(2) of the Rome Statute. This article allows the Prosecutor's Office to receive information from non-governmental organizations or other reliable sources as it deems appropriate.

III-Grounds on the Communication

The Principle of Distinction Between Civilians and Combatants

The primary aim of the law of armed conflict is to protect the victims of armed conflict and to regulate the conduct of hostilities based on a balance between military necessity and humanity. The undisputed cornerstone of International Humanitarian Law is the principle of distinction between civilians and combatants, which obliges belligerents to distinguish at all times between persons who may be lawfully attacked, and persons who must be spared and protected from the effects of the hostilities.⁸

This principle of distinction is expressed in the Protocol Additional to the Geneva Conventions of 12 August 1949, and relating to the Protection of Victims of International Armed Conflicts, 8 June 1977 (Protocol I):

“In order to ensure respect for and protection of the civilian population and civilian objects, the Parties to the conflict shall at all times distinguish between the civilian population and combatants and between civilian objects and military objectives

8 Nils Melzer, *The Principle of Distinction Between Civilians and Combatants*, in *The Oxford Handbook of International Law in Armed Conflict* (ed. by Andrew Clapham / Paola Gaeta), Oxford University Press 2014, p. 296.

and accordingly shall direct their operations only against military objectives.”

A precise definition of “civilian” or “civilian population” is notably absent in the Geneva or Hague Conventions, even though the Fourth Geneva Convention specifically focuses on the protection of civilian persons during times of war. Instead, the Fourth Geneva Convention refers to “persons in the hands of the enemy.” Recognizing the evolving categories of individuals covered in previous definitions and the fundamental obligations to distinguish between combatants and civilians, those who drafted the Additional Protocol identified the need for a more exact definition. The definition provided is a negative one, categorizing civilians as all persons who do not fall under the category of combatants.⁹

Protocol I Article 50 defines the concept of civilians and civilian population:

1. *A civilian is any person who does not belong to one of the categories of persons referred to in Article 4 A (1), (2), (3) and (6) of the Third Convention and in Article 43 of this Protocol. In case of doubt whether a person is a civilian, that person shall be considered to be a civilian.*
2. *The civilian population comprises all persons who are civilians.*
3. *The presence within the civilian population of individuals who do not come within the definition of civilians does not deprive the population of its civilian character.*

The aim of the principle of distinction is emphasized in Article 51 of the Protocol I as “*The civilian population as such, as well as individual civilians, shall not be the object of attack*”. That means

9 Laurie R. Blank / Gregory P. Noone, *International Law and Armed Conflict, Fundamental Principles and Contemporary Challenges in the Law of War*, Wolters Kluwer 2013, p. 280.

any party to a conflict distinguish between those who are fighting and those who are not, and direct attacks solely at the former.¹⁰ This provision expressly states the civilian population and individual civilians are to enjoy general protection against dangers arising from military operations. In this article, acts or threats of violence, the primary purpose of which is to spread terror among the civilian population, are also prohibited.

As a result of this principle, indiscriminate attacks against civilians and civilian population are also prohibited. Article 51 / 4 also defines the indiscriminate attacks:

- (a) those which are not directed at a specific military objective;*
- (b) those which employ a method or means of combat which cannot be directed at a specific military objective; or*
- (c) those which employ a method or means of combat, the effects of which cannot be limited as required by this Protocol;*
and consequently, in each such case, are of a nature to strike military objectives and civilians or civilian objects without distinction.

The same article (51/5/a) states that, among others, the following types of attacks are to be considered as indiscriminate:

- an attack by bombardment by any methods or means which treats as a single military objective a number of clearly separated and distinct military objectives located in a city, town, village or other area containing a similar concentration of civilians or civilian objects; and*
- (b) an attack which may be expected to cause incidental loss of civilian life, injury to civilians, damage to civilian objects, or a combination thereof, which would be excessive in relation to the concrete and direct military advantage anticipated.*

¹⁰ Laurie R. Blank / Gregory P. Noone, p. 44.

While treaty-based International Humanitarian Law addressing non-international armed conflict includes some provisions on the conduct of hostilities, the most crucial rules and principles applicable in situations of international armed conflict are now widely acknowledged to have achieved customary status, extending their relevance to non-international armed conflicts as well.¹¹

Attacks on Hospitals and Medical Facilities

International humanitarian law includes significant provisions for the protection of medical personnel, medical installations, and medical transports. According to Conventions and Protocols, medical personnel, administrative support staff, and religious personnel are entitled to protection and care. They are immune from being targeted or attacked and must be permitted to carry out their medical or religious duties without hindrance.

Robust protections are in place for medical goods and objects, encompassing medical units and transports. According to Articles 33 and 34 of Geneva Convention I, buildings, material, and stores of fixed medical establishments of the armed forces are safeguarded—they must not be intentionally destroyed and should be dedicated to the care of the wounded and sick. This protection extends to mobile medical units, even if they fall into the hands of the enemy; they are to be utilized for the well-being of the wounded and sick.

Medical transports, including ambulances, are designated for protection and respect in accordance with the laws of armed

11 Melzer, p. 307.

conflict. Should they be captured, the law of armed conflict mandates that proper care and respect be extended to any wounded and sick persons being transported in such vehicles.¹²

The safeguarding of medical installations, mobile medical units, and medical ships will cease only if these installations are utilized to engage in activities harmful to the enemy beyond their humanitarian duties. The cessation of protection for such units and installations requires a prior warning, the provision of a reasonable time-limit for discontinuing the harmful acts, and only after the warning has gone unheeded.

What constitutes a “harmful” act is not defined in the Conventions, although both Conventions I and II and Protocol I outline certain conditions that are not to be “considered as depriving [the protected objects] of the protection due to them”;¹³ these include, for example, the fact that the hospital or hospital ship is tending to wounded, sick and shipwrecked civilians; or the presence of small arms or ammunition taken from the wounded, sick and shipwrecked and not yet handed in to the proper authorities.

In the Commentary on Article 23, it is explicitly stated that *“the prohibition on directing attacks against protected zones also forms part of customary international humanitarian law in respect of both international and non-international armed conflicts.”*¹⁴

Violations of hospital zones and localities can have consequences under international criminal law. Attacks on them can fall within

12 Geneva Convention I, Art. 35, Additional Protocol I, Art. 21, Additional Protocol II, Art. 11.

13 Geneva Convention I, Art. 22, Geneva Convention II, Art. 35, Additional Protocol I, Art. 13.

14 ICRC Study on Customary International Humanitarian Law (2005), Rule 35.

the war crime of “[i]ntentionally directing attacks against ... places where the sick and wounded are collected.”¹⁵

The war crime of “[a]ttacking or bombarding, by whatever means, towns, villages, dwellings or buildings which are undefended and which are not military objectives’ can also be applicable.¹⁶ In addition, attacks against a hospital zone or locality, or the persons or objects sheltered therein, could constitute other war crimes, such as attacks on the civilian population, on civilian objects or on buildings using the distinctive emblems of the Geneva Conventions.¹⁷

The World Health Organization (WHO) has reported that at least 521 people, including 16 medical workers, have been killed in 137 “attacks on health care facilities” in Gaza as of November 12. These attacks, alongside Israel’s decisions to cut off electricity and water and block humanitarian aid to Gaza, have severely impeded health care access. The United Nations found as of November 10 that two-thirds of primary care facilities and half of all hospitals in Gaza are not functioning at a time when medical personnel are dealing with unprecedented numbers of severely injured patients. WHO also reported that as of November 10, 18 out of 36 hospitals and 46 out of 72 primary care clinics were forced to shut down. The forced closure of these facilities stems from damage caused by attacks as well as the lack of electricity and fuel.¹⁸

According to Human Rights Watch Statement on 14 November *the Israeli military’s repeated, apparently unlawful attacks on medical facilities, personnel, and transport are further destroying*

15 ICC Statute Article 8(2)(b)(ix) and (e)(iv)

16 ICC Statute (1998), Article 8(2)(b)(v); see also ICTY Statute (1993), Article 3(c).

17 ICC Statute (1998), Article 8(2)(b)(i) and (e)(i), (b)(ii), and (b)(xxiv) and (e)(ii).

18 <https://www.hrw.org/news/2023/11/07/gaza-israeli-ambulance-strike-apparently-unlawful>

the Gaza Strip's healthcare system and should be investigated as war crimes. Despite the Israeli military's claims on November 5, 2023, of " Hamas's cynical use of hospitals," no evidence put forward would justify depriving hospitals and ambulances of their protected status under international humanitarian law.

Human Rights Watch investigated attacks on or near the Indonesian Hospital, al-Ahli Hospital, the International Eye Care Centre, the Turkish-Palestinian Friendship Hospital, and the al-Quds Hospital between October 7 and November 7. Human Rights Watch spoke by phone with two displaced people sheltering in hospitals and 16 healthcare workers and hospital officials in Gaza and analysed and verified open-source data, including videos posted to social media and satellite imagery, as well as WHO databases.

Israeli forces struck the Indonesian Hospital multiple times between October 7 and October 28, killing at least twelve civilians. The International Eye Care Centre was struck repeatedly and completely destroyed after a strike on October 10 or 11. Strikes hit the compound and vicinity of the Turkish-Palestinian Friendship Hospital on October 30 and 31. Damage to the hospital as well as a lack of fuel for hospital generators resulted in its closure on November 1. Repeated Israeli strikes damaged the al-Quds Hospital and injured a man and child out front. Israeli forces on several occasions struck clearly marked ambulances, killing and wounding at least a dozen people in one incident on November 3, including children, outside al-Shifa hospital.¹⁹

19 <https://www.hrw.org/news/2023/11/14/gaza-unlawful-israeli-hospital-strikes-worsen-health-crisis>

At this point we share the legal opinion of the Human Rights Watch on the illegality of attacking the hospitals and medical facilities in Gaza:

Hospitals and other medical facilities are civilian objects that have special protections under international humanitarian law. Hospitals only lose their protection from attack if they are being used to commit “acts harmful to the enemy,” and after a required warning. Even if military forces unlawfully use a hospital to store weapons or encamp able-bodied combatants, the attacking force must issue a warning to cease this misuse, set a reasonable time limit for it to end, and lawfully attack only after such a warning has gone unheeded. Ordering patients, medical staff, and others to evacuate a hospital should only be used as a last resort. Medical personnel need to be protected and permitted to do their work.

All warring parties must take constant care to minimize harm to civilians. Attacks on hospitals being used to commit “acts harmful to the enemy” are still unlawful if indiscriminate or disproportionate. The use of explosive weapons in densely populated areas heightens the risk of indiscriminate attacks. Attacks in which the anticipated loss of civilian life and property are excessive compared with the concrete and direct military gain are disproportionate. Concerns about disproportionate attacks are magnified with respect to hospitals, since even the threat of an attack or minor damage can have massive life-or-death implications for patients and their caregivers.²⁰

Attack on Palestinian Bar Association

On October 9, 2023, the Israeli forces bombed the Bar Association building in Gaza City, completely destroying it. It is well known that this building belongs to the Bar Association, a

20 <https://www.hrw.org/news/2023/11/14/gaza-unlawful-israeli-hospital-strikes-worsen-health-crisis>

civil professional institution that provides services to its members and civilian citizens.

The Palestinian Bar Association made a statement about this attack:

“... This act is considered a violation of international law, legal protection, and the laws established by the International Bar Association in 1992. This action will limit the Bar Association’s ability to fulfil its professional and national duties towards lawyers and civilian citizens.

The Palestinian Bar Association affirms that the collective punishments carried out by the occupying state constitute a clear violation of Article 33 of the Fourth Geneva Convention, which prohibits collective punishments and all measures of threat and terrorism and measures of retaliation against defenceless persons and their property.

The acts of destruction practiced by Israel on a large scale violate Article 53 of the Fourth Geneva Convention, which prohibits the occupying state from destroying any private, immovable or movable property related to individuals, groups, the state, or public authorities.

And the ongoing violations and attacks conducted by Israel against cultural objects and places of worship; It is a violation of the Hague Convention for the Protection of Cultural Property, which prohibits exposing this property to any type of attack in the event of armed conflict and stresses the necessity of preserving it.

*Since Israel is violating more than 12 international agreements and resolutions and is abusing the Palestinians, especially civilians and legal professionals, since the beginning of the war on Gaza on October 7, 2023, a number of lawyers and a judge have been killed by Israeli occupation bullets while they are in their homes, safe and defenceless”.*²¹

21 <https://iadllaw.org/2023/10/palestinian-bar-association-statement-of-appeal-and-condemnation-for-the-bombing-of-the-pba-headquarters-in-gaza-city/>

Attacks on Media Workers

According to the Committee to Protect Journalists' (CPJ) report, issued on November 12:

“The Israel-Gaza war has taken a severe toll on journalists since Hamas launched its unprecedented attack against Israel on October 7 and Israel declared war on the militant Palestinian group, launching strikes on the blockaded Gaza Strip”.

As of November 12, Committee to Protect Journalists' (CPJ's) preliminary investigations showed at least 40 journalists and media workers were among the more than 12,000 killed since the war began on October 7—with over 11,070 Palestinian deaths in Gaza and the West Bank and 1,200 deaths in Israel:

40 journalists and media workers were confirmed dead: 35 Palestinian, 4 Israeli and 1 Lebanese.

8 Journalists were reported injured.

3 journalists were reported missing.

13 journalists were reported arrested.

Multiple assaults, threats, cyberattacks, censorship and killing of family members²².

The Israel Defence Forces (IDF) told Reuters and Agence France Press news agencies that it could not guarantee the safety of their journalists operating in the Gaza Strip, after they had sought assurances that their journalists would not be targeted by Israeli strikes, Reuters reported on October 27.²³

22 The list of the killed, injured and missing journalists: <https://cpj.org/2023/11/journalist-casualties-in-the-israel-gaza-conflict/>

23 <https://www.reuters.com/world/middle-east/israeli-military-says-it-cant-guarantee-journalists-safety-gaza-2023-10-27/>

International Humanitarian Law extends protection to all journalists, classifying them as civilians. In both international and non-international armed conflicts, journalists are safeguarded by these legal provisions. As civilians, journalists are immune from attacks unless, and only for the duration that, they are directly participating in hostilities.²⁴

The prohibition against attacks on journalists and news media is rooted in the protection afforded to civilians and civilian objects under international humanitarian law. Furthermore, the media, even when utilized for propaganda, is generally not deemed a military objective unless under special circumstances. In essence, although there is no specific status designated for journalists and their equipment, they are granted general protection akin to civilians and civilian objects, unless they actively contribute to military action.²⁵

Protocol I Article 79 expressly states:

1. Journalists engaged in dangerous professional missions in areas of armed conflict shall be considered as civilians within the meaning of Article 50, paragraph 1.

2. They shall be protected as such under the Conventions and this Protocol, provided that they take no action adversely affecting their status as civilians, and without prejudice to the right of war correspondents accredited to the armed forces to the status provided for in Article 4 A (4) of the Third Convention.

Journalists in armed conflicts or in wartime play an important role as the primary source of information for the public and in

24 https://www.icrc.org/en/download/file/67246/handout_7_-_how_does_ihl_protect_journalists.pdf

25 <https://casebook.icrc.org/case-study/protection-journalists>

shaping public opinion. Their reports provide insights into the realities of armed conflicts or wars, impact on civilians and the activities of the armed forces. By reporting on war crimes, human rights abuses and other similar violations, journalists contribute to transparency and can help prevent impunity.

Journalists in Gaza face particularly high risks as they try to cover the conflict in the face of an Israeli ground assault on Gaza City, devastating Israeli airstrikes, disrupted communications, and extensive power outages.

Attacks on Refugee Camps

In a report published on 14 November by the United Nations Relief and Works Agency for Palestine Refugees in the Near East (UNRWA):²⁶

Almost 1.6 million people have been displaced across the Gaza Strip since 7 October.

Nearly 795,500 internally displaced persons (IDPs) are now sheltering in 154 UNRWA installations across all five governorates of the Gaza Strip, including in the north.

About 634,500 IDPs are sheltering in 97 facilities in the Middle, Khan Younis and Rafah areas. Nearly 160,000 IDPs were sheltering in 57 UNRWA schools in the northern and Gaza areas as of 12 October 2023, before the evacuation order was issued by the Israeli Authorities. UNRWA is not able to access these shelters to assist or protect IDPs and does not have information on their needs and conditions.

²⁶ <https://www.unrwa.org/resources/reports/unrwa-situation-report-30-situation-gaza-strip-and-west-bank-including-east-jerusalem>

Obtaining updated figures and information is becoming increasingly challenging, especially in the Middle area, due to serious communication breakdowns. In some areas, the telecommunications companies have stopped operating. It is expected that communications will start to fail as of Thursday 16 November, when telecommunication companies run out of fuel to operate their data centres and major connection sites.

With current supplies, UNRWA is meeting only 39 per cent of food needs and one per cent of WASH needs in the shelters.

Nearly one third of the UNRWA colleagues who were killed were below the Wadi Gaza line, in the southern and middle areas of the Gaza Strip.

UNRWA received another extremely concerning report that Israeli Forces entered an UNRWA school in Gaza City and used the installation for military operations, including using it as a sniper position. UNRWA is further verifying this report. If confirmed, the military use of UNRWA facilities raises serious concerns, as such use puts civilians at serious risk of harm, in addition to being a severe breach of UN privileges and immunities.

Due to strikes close to one UNRWA school in Nuseirat camp, in the Middle area, two IDPs were injured by shrapnel that fell inside the school. Over 6,400 IDPs are sheltering in the school.

At least 563 IDPs sheltering in UNRWA premises have been injured and 71 killed since 7 October. The number of killed and injured IDPs is likely to be higher as UNRWA is still trying to verify casualties of incidents impacting its installations in the North and Gaza areas.

At least 64 UNRWA installations have been impacted since the beginning of the war.

Some news from international media about the attacks on refugee camps and civilians sheltering in these installations are as follows:

31 October: Israeli airstrikes caused significant damage to a large refugee camp in Jabalia, just north of Gaza City, on Tuesday. The Israeli military confirms it was targeting the area, which it says is a Hamas “stronghold,” including underground tunnels and a command centre.

Photos from the scene showed large craters and other damage at the camp, where teams of people lined up bodies in rows, covered by white sheets. Hamas officials said at least six airstrikes demolished apartment buildings in the residential area.

A precise number of casualties and injuries is yet to be discovered; initial reports from the health ministry in Gaza stated that a large number of people were wounded or killed.²⁷

November 3: Israeli airstrikes inflicted extensive damage on parts of the Jabalia refugee camp in North Gaza this week, levelling buildings in a densely populated area. Palestinian authorities report that at least 195 civilians were killed, and there are numerous individuals still missing. (...)

Israel’s ensuing bombardment of the small Palestinian enclave of 2.3 million people has killed more than 9000 people, according to health authorities in Gaza. Food and water are scarce, and medical services are collapsing.

At least five other refugee camps in the coastal enclave have been hit during Israel’s ongoing offensive, according to satellite

27 <https://www.npr.org/2023/10/31/1209646548/israel-military-central-gaza-fighting-hamas>

images analysed by Masae Analytics. The United Nations refugee agency for Palestine indicated that schools used as shelters by thousands of people have been damaged in the Jabalia, Beach and Al Bureij camps and nearly 50 of its buildings and assets have been affected across the 360 square kilometres Gaza Strip. The UN agency reported that more than seventy of its staff members have been killed²⁸.

November 5: Israel’s military has bombed at least three refugee camps in Gaza, including al-Maghazi camp, in the last 24 hours and killed dozens of people, Palestinian officials have stated. At least 47 people were killed after Israel struck the al-Maghazi refugee camp overnight on Saturday. Jabalia camp was also hit overnight, leaving at least six people dead.²⁹

Hate Speeches and Genocidal Rhetoric of the Israeli Public Officials and Genocidal Intent

A U.N. committee on racism voiced concern about a sharp increase in racist hate speech and dehumanisation directed at Palestinians by Israelis, including senior officials, since the October 7 Hamas attacks. The Geneva-based committee said it was “highly concerned” by recent comments including those made by senior Israeli officials, politicians and public figures and called for Israel to condemn hate speech and investigate and punish such acts.³⁰

28 <https://www.reuters.com/graphics/ISRAEL-PALESTINIANS/GAZA-JABALIA/byprdygipe/>

29 <https://www.aljazeera.com/news/2023/11/5/israel-bombs-al-maghazi-refugee-camp-killing-dozens-gaza-officials-say>

30 <https://www.reuters.com/world/un-committee-voices-concern-about-rising-israeli-hate-speech-against-2023-10-27/>

According to Article 5 of the Statute of the International Criminal Court, which reflects verbatim the definition of genocide as contained in the Convention on the Prevention and Punishment of the Crime of Genocide, genocide means any of the following acts, committed with intent to destroy, in whole or in part, a national, ethnical, racial or religious group as such, namely, *inter alia*: killing members of the group; causing serious bodily or mental harm to members of the group, causing serious bodily or mental harm to members of the group, deliberately inflicting on the group conditions of life calculated to bring about its physical destruction in whole or in part, imposing measures intended to prevent births within the group and forcibly transferring children of the group to another group.

Genocide stands apart from other crimes due to its unique characteristic known as “specific intent” or “*dolus specialis*.” Specific intent in a crime is a special intention, an essential element of the crime that necessitates the perpetrator’s clear intention to commit the act in question. In the context of genocide, this specific intent lies in the deliberate intention “to destroy, in whole or in part, a national, ethnical, racial, or religious group, as such.”³¹

Specific intent is a well-established concept in criminal law within the Roman-continental legal systems. It serves as a necessary constituent element for certain offenses, demanding that the perpetrator possesses a clear intent to commit the charged offense. In this context, specific intent is the pivotal element of an intentional offense, characterized by the psychological

31 International Criminal Tribunal for Rwanda, Case No: ICTR-96-4-T, Chamber I, Judgement, par. 498.

connection between the physical result and the mental state of the perpetrator.³²

In practical terms, for any of the acts charged to constitute an element of genocide, the act must have been committed against one or several individuals solely because they were members of a specific group. The specific motive for targeting these individuals is crucial; it must be because they belonged to this particular group. Thus, the victim is chosen not because of their individual identity, but rather on account of their membership of a national, ethnical, racial or religious group. The victim of the act is therefore a member of a group, chosen as such, which thus means that the victim of the crime of genocide is the group itself and not only the individual.³³

As a consequence of these considerations, it is crucial for a court or prosecutor to ascertain the specific intent (*mens rea*) of the perpetrators concerning the crime of genocide. While a confession from the accused admitting to acting with genocidal or specific intent could be considered considerable evidence in this context, such confessions are not prevalent in cases of genocide that come under the purview of international court decisions.

In the *Akayesu* decision, International Criminal Tribunal for Rwanda addressed the difficulty of proving specific intent and established certain criteria for determining the perpetrator's intent:

"On the issue of determining the offender's specific intent, the Chamber considers that intent is a mental factor which is

³² *Akayesu*, par. 518.

³³ *Akayesu*, par. 521.

difficult, even impossible, to determine. This is the reason why, in the absence of a confession from the accused, his intent can be inferred from a certain number of presumptions of fact. The Chamber considers that it is possible to deduce the genocidal intent inherent in a particular act charged from the general context of the perpetration of other culpable acts systematically directed against that same group, whether these acts were committed by the same offender or by others. Other factors, such as the scale of atrocities committed, their general nature, in a region or a country, or furthermore, the fact of deliberately and systematically targeting victims on account of their membership of a particular group, while excluding the members of other groups, can enable the Chamber to infer the genocidal intent of an individual”.

Trial Chamber I of the International Criminal Tribunal for the former Yugoslavia also stated that the specific intent of the crime of genocide:

*“may be inferred from a number of facts such as the general political doctrine which gave rise to the acts possibly covered by the definition in Article 4, or the repetition of destructive and discriminatory acts. The intent may also be inferred from the perpetration of acts which violate, or which the perpetrators themselves consider to violate the very foundation of the group - acts which are not in themselves covered by the list in Article 4(2) but which are committed as part the same pattern of conduct”.*³⁴

Repeated in many international court decisions like *Krstic* and *Jelusic*, ICTY states that *where direct evidence of genocidal intent is absent, the intent may still be inferred from the factual circumstances of the crime and the genocidal intent may be*

34 International Criminal Tribunal for the former Yugoslavia, Decision of Trial Chamber I, Radovan Karadzic, Ratko Mladic case (Cases Nos. IT-95-5-R61 and IT-95-18-R61), Consideration of the Indictment within the framework of Rule 61 of the Rules of Procedure and Evidence, par. 94.

inferred, among other facts, from evidence of “other culpable acts systematically directed against the same group.”³⁵

Thus, in the matter brought before the International Criminal Tribunal for the former Yugoslavia, the Trial Chamber, in its findings, found that:

“this intent derives from the combined effect of speeches or projects laying the groundwork for and justifying the acts, from the massive scale of their destructive effect and from their specific nature, which aims at undermining what is considered to be the foundation the group.”³⁶

According to the findings of the ICTY, speeches or statements may be deemed as factual circumstances of the crime or other culpable acts that are systematically directed against the same group.

The Israeli authorities have made the following written or oral statements regarding the armed conflict that started on 7 October 2023:

Statement by Israeli President Isaac Herzog:

“It is an entire nation that is responsible. This rhetoric about civilians not being involved is absolutely untrue...and we will fight until we break their backs.”³⁷

Statement by Prime Minister Benjamin Netanyahu on 29 October:³⁸

“They [the Israeli army] are longing to recompense the murderers for the horrific acts they perpetrated on our children, our women,

35 Krstić Appeal Judgment, par. 34, Jelisić Appeal Judgment, paras 47-48, And also see Stakić Appeal Judgment, par. 55; Hategekimana Appeal Judgment, par. 133; Karadžić Rule 98 bis Appeal Judgment, par. 80.

36 Decision of Trial Chamber I, Radovan Karadzic, Ratko Mladic Case, par. 95.

37 <https://transcripts.cnn.com/show/cnr/date/2023-10-15/segment/01>

38 Statement by PM Netanyahu, <https://www.gov.il/en/departments/news/event-statement281023>

our parents and our friends. They are committed to eradicating this evil from the world, for our existence, and I add, for the good of all humanity. The entire people, and the leadership of the people, embrace them and believe in them. 'Remember what Amalek³⁹ did to you' (Deuteronomy 25:17). We remember and we fight."

A post from Israel's Prime Minister Benjamin Netanyahu's X account @IsraelPM (later deleted)

"This is a struggle between the children of light and the children of darkness, between humanity and the law of the jungle."⁴⁰

Israel's finance minister, Bezalel Smotrich:

"I welcome the initiative of members of Knesset Ram Ben-Barak and Danny Danon on the voluntary immigration of Gaza Arabs to the countries of the world. This is the right humanitarian solution for the residents of Gaza and the entire region,"

"A cell with a small area like the Gaza Strip without natural resources and independent sources of livelihood has no chance to exist independently, economically and politically in such a high density for a long time.

"The reception of refugees by the countries of the world that really want their best interests, with the support and generous financial assistance of the international community and within the state of Israel, is the only solution that will bring to an end the suffering and pain of Jews and Arabs alike."

39 *"Amalek, in the Tanakh (Hebrew Bible), is a nation that ambushed the Israelites making their way to the Promised Land. Following the attack, which the Israelites were able to beat back, God instructed that they must never forget and must wage an eternal war until no trace of Amalek's existence remains. Generations later, King Saul killed all but the Amalekite king, whose descendent, Haman, generations after that, in the story of Purim, plotted to kill all the Jews in Persia". See Ariel Gold, "Who's Drinking Netanyahu's Genocidal Amalek Kool-Aid?", <https://www.commondreams.org/opinion/netanyahu-amalek> See also Samuel 15:3: "Now go, attack the Amalekites and totally destroy all that belongs to them. Do not spare them; put to death men and women, children and infants, cattle and sheep, camels and donkeys."*

40 <https://web.archive.org/web/20231017150336/https://twitter.com/IsraeliPM/status/1713949754948718657>

“The state of Israel will no longer be able to put up with the existence of an independent entity in Gaza.”⁴¹

Heritage Minister Amichai Eliyahu, a member of National Security Minister Itamar Ben Gvir’s far-right Otzma Yehudit (Jewish Power) Party, in answer to a question posed during a radio interview:

“Your expectation is that tomorrow morning we’d drop what amounts to some kind a nuclear bomb on all of Gaza, flattening them, eliminating everybody there...,” the Radio Kol Berama interviewer said.

“That’s one way,” Eliyahu responded. “The second way is to work out what is important to them, what scares them, what deters them... They are not scared of death.”

“I pray and hope for their return, but there is a price to be paid in war,” he said. “Why are the lives of the abductees, whose release I really want, more important than the lives of the soldiers and the people who will be murdered later?”

Eliyahu also voiced objection to allowing any humanitarian aid into Gaza, saying, “we wouldn’t hand the Nazis humanitarian aid,” and charging that “there is no such thing as uninvolved civilians in Gaza.”⁴²

The Coordinator of Israeli Military Activities in the OPTs, Maj. Gen. Ghassan Alian

“Animal humans will be treated accordingly; you wanted hell, and you will get it.”⁴³

41 <https://www.aljazeera.com/news/2023/11/14/israeli-minister-supports-voluntary-migration-of-palestinians-in-gaza>

42 <https://www.timesofisrael.com/far-right-minister-says-nuking-gaza-an-option-pm-suspends-him-from-cabinet-meetings/>

43 https://www.timesofisrael.com/liveblog_entry/cogat-chief-addresses-gazans-you-wanted-hell-you-will-get-hell/

An unnamed defence official told Israel's Channel 13:

"Gaza will eventually turn into a city of tents. There will be no buildings. The ground manoeuvre will surprise Hamas," the official said in a stark warning to the terrorist group behind the weekend assault that killed more than 1,200 Israelis.

Tally Gotliv, a member of Likud and Foreign Affairs and Defence Committee, of the Knesset, on X:

"Jericho Missile! Jericho Missile! Strategic alert. Before considering the introduction of forces. Doomsday weapon! This is my opinion. May God protect all our forces."

"There is no pity! To the ground and crush Gaza. ... Do everything before considering bringing troops into Gaza."

"We have artillery capabilities. We invested huge budgets in it. Must use everything we have in the arsenal! The lives of our soldiers are more important and precious than any person in Gaza. The gloves will be removed!"⁴⁴

Israeli Member of the Knesset, Ariek Kalnner on X:

"Right now, one goal: Nakba! A Nakba that will overshadow the Nakba of 48. Nakba in Gaza and Nakba to anyone who dares to join their Nakba, because like then in 1948, the alternative is clear".

"Turn off the enemy now! This day is our Pearl Harbor. We will still learn the lessons. Right now, one goal: Nakba!"⁴⁵

The head of the IDF Spokesperson Unit, Rear Adm. Daniel Hagari:

"We are dropping hundreds of tons of bombs on Gaza. The focus is on destruction, not accuracy."⁴⁶

44 <https://nypost.com/2023/10/11/israeli-official-says-gaza-will-be-made-a-city-of-tents/>

45 <https://www.middleeastmonitor.com/20231009-israel-mk-calls-for-a-second-nakba-in-gaza/>

46 <https://www.theguardian.com/world/2023/oct/10/right-now-it-is-one-day-at-a-time-life-on-israels-frontline-with-gaza>

Ben Gvir Itamar, the Israeli minister for border security and representing the far-right Party Jewish Power:

“As long as Hamas does not release the captives it holds the only thing that needs to enter Gaza are hundreds of tons of explosives from the Air Force, not an ounce of humanitarian aid.”⁴⁷

The ICTY Appeals Chamber in Stakic case stated:

“The Trial Chamber thus clearly considered the Appellant’s derogatory statements and propaganda, and the Appeals Chamber concludes that its assessment was reasonable. Evidence demonstrating ethnic bias, however reprehensible, does not necessarily prove genocidal intent. It is true, as the Prosecution suggests, that utterances might constitute evidence of genocidal intent even if they fall short of express calls for a group’s physical destruction; a perpetrator’s statements must be understood in their proper context.”

When these statements and social media posts by the Israeli authorities are read even with an objective perspective, it is evident that they do not contain propaganda or biases stemming from the past, and it is clear that they are aimed at the destruction of a certain group of Palestinians. Especially in the statement made by the coordinator of Israeli Military Activities in the OPTs, Maj. Gen. Ghassan Alian, Palestinians are likened to animals and it is suggested that they will receive the treatment they deserve. This statement is beyond mere propaganda or bias. This is one of the steps of the crime of genocide: dehumanisation.

The emphasis that Prime Minister Netanyahu places on the Old Testament, particularly the *Amalek* story, is seen by some as indicative of his specific intent — the destruction of the Palestinian group.

47 <https://www.ynetnews.com/article/bkm3wl3bp>

These statements and social media posts belonging to the Israeli authorities may also be considered as *direct and public incitement to commit genocide* which is prohibited by the Convention on the Prevention and Punishment of the Crime of Genocide Art. III/c and Rome Statute Art. 25/3/c.

Issuing a Warrant of Arrest

Article 63 of the Statute stipulates that proceedings before the International Criminal Court (ICC) occur in the presence of the person, whether a suspect at the pre-trial stage or an accused person after the confirmation of the charges. The absence of arrests impedes the judicial process, preventing ICC judges from making determinations on guilt or innocence and hindering the opportunity for victims to be heard.

Impunity and instability are closely interconnected. When an alleged perpetrator of crimes remains at large, it poses risks to the collection and preservation of evidence, as well as the safety and well-being of potential witnesses and victims. Moreover, it implies that the individual might be free to persist in committing crimes, with no deterrent effect on other or future perpetrators.

Based on the investigations, the Prosecutor has the authority to request the issuance of a warrant of arrest from the Pre-Trial Chamber responsible for overseeing the proceedings related to the relevant situation under investigation.

To issue a warrant, the judges must be satisfied that there are reasonable grounds to believe that the suspect has committed a crime within the jurisdiction of the ICC.

Following this, the judges issue a warrant of arrest, aiming to ensure the individual's appearance at trial, prevent obstruction or endangerment of the investigation or court proceedings, and halt the person from continuing to commit the alleged crime or a related offense (as per Article 58(1)(b) of the Statute).

The Registry is responsible for transmitting the arrest warrant and requests for arrest and surrender to the relevant State(s), in consultation and coordination with the OTP.⁴⁸

There are reasonable grounds to believe that several Israeli authorities and officials are responsible for having committed jointly with others and/or through others, or having ordered, solicited or induced, or of having aided, abetted or otherwise assisted in the commission of, or in any other way contributed to the commission of the crimes falling under the jurisdiction ICC committed between 7 October and 16 November 2023.

Article 58(1)(b)(iii) underscores that one of the objectives of an arrest warrant is to prevent the individual from persisting in the commission of a crime or related offenses falling within the jurisdiction of the Court, arising from the same circumstances. The urgency is evident, particularly for public officials, heads, or members of armed groups, given the widely acknowledged expectation that the ongoing situation in Gaza will escalate. Issuing arrest warrants is imperative to avert attacks and atrocities against civilians and civilian objects, ensuring that the person does not obstruct or jeopardize the investigation.

48 <https://www.icc-cpi.int/sites/default/files/bookletArrestsENG.pdf>

Grounds for an International Warrant of Arrest

On 20 December 2019, the Prosecutor announced that following a thorough, independent and objective assessment of all reliable information available to her Office, the preliminary examination into the Situation in Palestine had concluded with a determination that all the statutory criteria under article 53(1) of the Rome Statute for the opening of an investigation had been met. The Prosecutor announced that she was satisfied that: (i) there was a reasonable basis to believe that war crimes have been or are being committed in the West Bank, including East Jerusalem, and the Gaza Strip; (ii) potential cases arising from the situation would be admissible; and (iii) there were no substantial reasons to believe that an investigation would not serve the interests of justice.

On 5 February 2021, the Pre-Trial Chamber decided, by a majority, that the Court may exercise its criminal jurisdiction in the Situation in Palestine, and that the territorial scope of this jurisdiction extends to Gaza and the West Bank, including East Jerusalem. After this decision on March 2021, the Prosecutor confirmed the initiation by the Office of the Prosecutor of the International Criminal Court of an investigation respecting the Situation in Palestine. Since that time, the investigation has been ongoing. After October 7, it has been observed that numerous crimes falling within the jurisdiction of the Court have been committed both in Gaza and Israel.

According to Article 58 of the Statute, at any time after the initiation of an investigation, the Pre-Trial Chamber shall, upon the application of the Prosecutor and under certain conditions, issue a warrant of arrest for a person. These conditions are:

(a) There are reasonable grounds to believe that the person has committed a crime within the jurisdiction of the Court; and

(b) The arrest of the person appears necessary:

(i) To ensure the person's appearance at trial;

(ii) To ensure that the person does not obstruct or endanger the investigation or the court proceedings; or

(iii) Where applicable, to prevent the person from continuing with the commission of that crime or a related crime which is within the jurisdiction of the Court, and which arises out of the same circumstances.

As previously mentioned, the non-international armed conflict between Hamas and Israel has led to thousands of deaths, injuries, attacks on civilians and civilian objects, and numerous violations of international humanitarian law. While the legal assessments of these acts will be conducted by the Prosecutor and Trial Chamber, we have reasonable grounds to believe that these countless acts amount to war crimes, crimes against humanity, and genocide. In our opinion, the first condition for issuing a warrant of arrest is met.

The deteriorating situation in Gaza underscores the imperative to prevent the suspects from persisting in the commission of crimes or related offenses falling within the jurisdiction of the Court. In light of these circumstances, the issuance of a warrant of arrest is deemed necessary.

Furthermore, the ongoing situation in Gaza presents obstacles to conducting a fair and independent investigation. The brutal attacks by the Israeli Defence Forces, coupled with the forced transfer of civilians, pose serious threats to the investigation process, making it extremely challenging to obtain evidence about the crimes committed.

Conclusion

In light of the foregoing, we kindly request the Prosecutor to:

Include the violations of international humanitarian law mentioned above *inter alia* in the investigation, as they constitute crimes within the jurisdiction of the International Criminal Court.

When preparing an indictment, take into consideration our findings related to the specific intent of the crime of genocide.

Make an application to the Pre-Trial Chamber immediately for issuing an international warrant of arrest for the suspects responsible for directly committing, jointly with others and/or through others, or ordering, soliciting, inducing, aiding, abetting, or otherwise assisting in the commission of, or in any other way contributing to the crimes committed within the jurisdiction of the Court.

With kind regards.

Karim A.A. Khan K.C.
Savcı
Savcılık Ofisi
Uluslararası Ceza Mahkemesi
Posta Kodu 19519
2500 CM Lahey
Hollanda

24.11.2023

**İsrail-Filistin Çatışması Kapsamında Yürütülen Filistin Devleti
Soruşturmasına İlişkin Türkiye Barolar Birliği Tarafından
Uluslararası Ceza Mahkemesine Yapılan Bildirim¹**

Ankara, Türkiye

I- Arka Plan Bilgisi

Bilindiği üzere Birleşmiş Milletler (BM) Soruşturma Komisyonu, 2014 Gazze çatışmaları sırasında işlendiği iddia edilen ağır ihlallere ilişkin soruşturma çağrısında bulunmuş; Haziran 2015'te BM İnsan Hakları Konseyinin görevlendirdiği Gazze çatışmalarıyla ilgili soruşturma komisyonu, 2014 yazısında her iki tarafın da işlediği iddia olunan savaş suçlarını ayrıntılarıyla anlatan bir rapor sunmuştur. İsrail ve Filistinli silahlı gruplara yönelik rapor, yerel yetkililerin hesap verebilirliğini sürdürmek ve şiddetin gelecekte artmasını engellemek adına cezai soruşturmalar yürütülmesini teşvik etmektedir.

1 Bu Bildirim, Dr. Öğr. Üyesi Timuçin Köprülü, Dr. Günal Kurşun ve Av. Doğan Erkan tarafından hazırlanmıştır. İşbu metin bilgilendirme amacıyla hazırlanmış olup, resmî tercüme değildir.

1 Ocak 2015 tarihinde, Filistin Hükümeti (“Filistin”), Roma Statüsü’nün 12(3) maddesi kapsamında, *“13 Haziran 2014’ten bu yana Doğu Kudüs dahil olmak üzere, işgal altındaki Filistin topraklarında”* işlendiği iddia edilen suçlar konusunda Uluslararası Ceza Mahkemesinin (“UCM”) yargı yetkisini kabul eden bir beyanda bulunmuştur. Ardından 2 Ocak 2015’te Filistin, katılım belgesini BM Genel Sekreteri’ne tevdi ederek Roma Statüsü’ne katılmıştır. Roma Statüsü Filistin için 1 Nisan 2015’te yürürlüğe girmiştir.

Roma Statüsü’nün² 12(3) maddesi uyarınca yapılan bir başvurunun veya geçerli bir bildirim alınması üzerine; Savcı, Savcılık Ofisi Yönetmeliği’nin 25(1)(c) düzenlemesi uyarınca ve genel ilke ve uygulamaların bir parçası olarak mevcut duruma ilişkin bir ön inceleme başlatır. Bu doğrultuda, 16 Ocak 2015 tarihinde Savcı, soruşturma açılmasına ilişkin Roma Statüsü kriterlerinin karşılanıp karşılanmadığının belirlenmesi amacıyla, Filistin Devletindeki Durum’a (“Durum”) ilişkin bir ön inceleme başlatıldığını duyurmuştur. Özellikle, Roma Statüsü’nün 53(1) maddesi uyarınca Savcı; bu kararı verirken yargı yetkisi, kabul edilebilirlik ve hukuki yarar ölçütlerini dikkate alır. Uluslararası Ceza Mahkemesi (UCM) Savcılık Makamı tarafından başlatılan ön soruşturmada hem Filistinli silahlı grupların hem de İsrail Savunma Güçlerinin (İSG) 2014 yılında 51 gün süren Gazze çatışmaları sırasında, Gazze ve Batı Şeria’daki yerleşim faaliyetleriyle ilgili işlendiği iddia edilen suçlara odaklanılmıştır.

Filistin hükümeti, 2014 Gazze çatışmalarıyla ilgili olarak, iddia edilen suçlar hakkında UCM Savcılık Ofisi’ne bilgi sunmuştur. Tem-

2 Roma Statüsü Madde 12(3): “Bu tüzüğe taraf olmayan devletin 2. paragrafa göre kabulü aranıyorsa, o devlet Mahkeme Yazı İşleri Dairesi’ne sunacağı bir bildire ile suç konusu olayla ilgili olarak, Mahkemenin yargı yetkisini kabul edebilir.”

muz 2015'te İsrail, ön incelemeyle ilgili olarak Savcılık Ofisi ile bir diyalog başlatmış, 2014 ihtilaflarının fiili ve hukuki yönlerine ilişkin bir rapor yayınlamıştır. Bununla birlikte, İsrail ve Filistin topraklarında işlendiği iddia edilen suçlarla ilgili olarak, kaygı verici siyasi tepkiler ortaya çıkmıştır. İsrail ve ABD, hem Filistin'in bir devlet olarak tanınmasına hem de UCM'ye karşı sert açıklamalarda bulunmuş ve Filistin üzerinde baskı oluşturmak amacıyla, yapılan yardımları durdurmuşlardır.

Roma Statüsü'ne taraf bir devlet olarak Filistin'in sorumlulukları arasında; mahkeme ve kararlarına uyumlu olmak, Roma Statüsü'nü ulusal mevzuatına dahil etmek ve Savcılık Ofisi'ne ön inceleme aşamalarında yardımcı olmak yer almaktadır. Her ne kadar UCM'yi kuran Roma Statüsü'ne taraf bir devlet olmasa da İsrail'in de Mahkeme ile olumlu ilişkiler kurması gerekmektedir. Uluslararası toplum, özellikle de UCM'yi kuran Roma Statüsü'ne taraf devletler ister ulusal yargı sistemleri ister UCM aracılığıyla hesap verebilirlik süreçlerini desteklemelidirler.

Filistin, 1998 yılında Roma Konferansı'na gözlemci delegasyon olarak katılmıştır. O tarihten bu yana, Uluslararası Ceza Mahkemesine (UCM) desteğini sürekli olarak dile getirmiştir. Bu destek, yalnızca hesap verebilirliği teşvik edecek bir yöntem olarak değil, aynı zamanda özellikle Filistin topraklarında işlendiği iddia edilen uluslararası suçlarla ilgili cezasızlığa son verilmesine yönelik önemli bir araç olarak da görülmektedir. Nisan 2012'de Savcılık Makamı; Filistin tarafından 2009 tarihli Roma Statüsü Madde 12(3) uyarınca yapılan ve 1 Temmuz 2002'den itibaren Filistin topraklarında gerçekleştirilen eylemler için Uluslararası Ceza Mahkemesinin yargılama yetkisini kabul ettiğine dair bir bildirim reddetmiştir.

Savcı, UCM'nin yargılama yetkisini yalnızca bir "devletin" kabul edebileceğine ve BM Genel Kuruluna göre Filistin'in bir "devlet" olmadığını ifade etmiştir. Savcılık Makamı, Filistin'in bir devlet olup olmamasıyla ilgili hukuki sorunları çözebilecek, BM organlarının ve nihayetinde, UCM Taraf Devletler Meclisi'nin (TDM) temsilcisiymiş gibi hareket etmeyi kabul etmediğini hatırlatmıştır. Söz konusu dönemde Savcılık Ofisinin, resmî bir soruşturmanın gerekli olup olmadığına karar vermek üzere bir ön inceleme yapamayacağına değerlendirmiş olması muhtemeldir. Bununla birlikte; Kasım 2012'de BM Genel Kurulunun 67/19 sayılı kararı ile, Filistin'in BM'deki statüsü, gözlemci örgütten üye olmayan gözlemci devlete yükseltilmiş ve bu da Filistin'in bir dizi uluslararası antlaşmaya katılmasına olanak sağlamıştır. TDM'nin Aralık 2014'teki oturumuna, Filistin ilk kez üye olmayan gözlemci devlet statüsüyle katılmaya davet edilmiştir.

22 Mayıs 2018 tarihinde, Roma Statüsü'nün 13(a) ve 14. maddeleri uyarınca, Filistin, 13 Haziran 2014 tarihinden bu yana devam eden ve bitiş tarihi belirtilmeyen Durum'u Savcıya iletmiştir. Bu bildirim, doğrudan soruşturma başlatılmasına yol açmamıştır zira Savcı'nın soruşturma açmak için gerekli hukuki kriterlerin karşılanıp karşılanmadığını belirlemesi gerekmektedir.

20 Aralık 2019'da Savcı, ofisine sunulan tüm güvenilir bilgilerin kapsamlı, bağımsız ve objektif bir değerlendirmesinin ardından; Filistin'deki Durum'a bağlı ön incelemenin, Roma Statüsü kapsamında soruşturma başlatılmasına ilişkin tüm hukuki kriterlerin karşılandığı tespiti ile sonuçlandığını beyan etmiştir. Ancak, bu Durum'a ilişkin karmaşık hukuki ve fiili sorunlar göz önüne alındığında; Mahkemenin yargı yetkisinin bölgesel kapsamının açıklığı

kavuşturulması için, Ön Dava Dairesinden bir karar talebinde bulunacağını duyurmuştur.³

5 Şubat 2021’de Daire, oy çokluğuyla, Mahkemenin Filistin’deki Durum’da cezai yargı yetkisini kullanabileceğine ve bu yargı yetkisinin bölgesel kapsamının, Doğu Kudüs de dahil, olmak üzere Gazze ve Batı Şeria’yı kapsadığına karar vermiştir. Çoğunluk kararında Daire; Filistin’in uluslararası kamu hukuku uyarınca devlet olmanın gerekliliklerini yerine getirip getirmediğini belirlemediğini, bir sınır anlaşmazlığını karara bağlamadığını veya herhangi bir sınır sorununu hükme bağlamadığını vurgulayarak; talep edildiği gibi, yalnızca Roma Statüsü amaçları doğrultusunda Mahkemenin bölgesel yargı yetkisinin kapsamını belirlediğini belirtmiştir.⁴

3 Mart 2021’de UCM Savcısı, Uluslararası Ceza Mahkemesi Savcılığının Filistin’deki Durum’la ilgili bir soruşturma başlattığını doğrulamıştır. İlgili soruşturma, 13 Haziran 2014’ten itibaren işlendiği iddia edilen ve Mahkemenin yetki alanına giren suçları kapsayacaktır.⁵

Uluslararası ve yerel sivil toplum kuruluşları, İsrail-Filistin çatışması bağlamında işlenen suçlara yönelik hesap verebilirliğe ilişkin önlemlerinin uzun süredir savunuculuğunu yapmaktadırlar. STK’lar insan hakları ihlallerini belgelemeye, bu konuda farkındalık yaratmaya ve ilgili bilgileri Savcılık Makamıyla paylaşmaya devam etmektedirler. Türkiye Barolar Birliğinin 7 Ekim 2023 sonrası yaşanan olaylarla ilgili yapmakta olduğu bu bildirim, halihazırda var olan soruşturmaya ek bir beyan niteliğindedir.

3 <https://www.icc-cpi.int/palestine>

4 <https://www.icc-cpi.int/news/statement-icc-prosecutor-fatou-bensouda-respecting-investigation-situation-palestine>

5 <https://www.icc-cpi.int/sites/default/files/itemsDocuments/210303-office-of-the-prosecutor-palestine-summary-findings-eng.pdf>

II-Giriş

TÜRKİYE BAROLAR BİRLİĞİ (TBB) NEDEN ULUSLARARASI CEZA MAHKEMESİ SAVCISINA BAŞVURUYOR?

Türkiye Hukuk Sisteminde Barolar, Baroların Nitelikleri ve Temsil Ettiği Değerler

Türkiye Barolar Birliği (TBB) 182.944 avukatın üye olduğu il barolarının çatı örgütüdür; kamu kurumu niteliğinde ve bağımsız meslek kuruluşları birliğidir. Türkiye Barolar Birliğinin kamusal niteliği, hükümet hiyerarşisi dışında ve ondan bağımsız olarak doğrudan Türkiye Cumhuriyeti Anayasası'nın 135. maddesinden kaynaklanmaktadır.

Türkiye'de avukatlık mesleği, adil yargılanma ve savunma hakkının ve dolayısıyla hukuk devletinin temel kurucu unsurlarındandır. Avukatlık mesleği ancak bağımsız ve kamusal nitelikleriyle, bu iki fonksiyonun bir arada olmasıyla adil yargılanma ve savunma hakkının gerçekleşmesine ve hukuk devletine katkı sunabilir. Avukatlık mesleğinin kamusal temsilcileri olan barolar ve çatı kuruluş olarak Türkiye Barolar Birliği, bu hayati rolü yerine getirirken hem kamusal ve özel hem de medeni hak ve yükümlülükler taşımaktadır.⁶

Anayasa Mahkemesinin süreklilik kazanmış içtihatları doğrultusunda *“üyelerinin çokluğu, ürettikleri iş ve hizmetlerin toplumun temel ihtiyaçlarına yönelik olması ve ülke genelinde yaygınlığı; çoğulcu demokratik gelişim ortamında etkili bir sivil toplum örgütü rolünde bulunmaları; örgütlülüğün üyelere getirdiği yararlar*

6 Çiğdem Sever, “Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi Kararlarında Hak Öznesi Olarak Avukatlar”, Ankara Barosu Dergisi, Yıl 76, S. 2018/4, s. 243-245.

ile toplum çıkarlarının uygun düzeylerde dengelenebilmesi ve demokratik toplum kültürünün, kamu düzeninde olumsuzluk yaratmadan derinleştirilebilmesi nedenleriyle bu kuruluşlara kamusal nitelik kazandırılarak Anayasada yer verilmiştir". Bu sebeple baroların ve Türkiye Barolar Birliğinin, bu sui generis kamusal gücün görev tanımına uygun kullanımı için, demokratik toplum yararına insan haklarını korumak, geliştirmek ve işlerlik kazandırmak üzere, gerek sivil demokratik gerekse hukuki ve yargısal çalışmaları etkin biçimde yürütmesi gerekir.

Türkiye’de baroların kamusal nitelikli insan haklarını koruma görevinin yasal dayanağı Avukatlık Kanunu’nun baroların kuruluş ve niteliklerini düzenleyen 76. maddesine dayanmaktadır. Avukatlık Kanununun 76. maddesi baroların kuruluş ve niteliklerini düzenleyerek baroları açıkça şu şekilde tanımlar: *“Barolar; avukatlık mesleğini geliştirmek, meslek mensuplarının birbirleri ve iş sahipleri ile olan ilişkilerinde dürüstlüğü ve güveni sağlamak; meslek düzeyini, ahlâkını, saygınlığını, hukukun üstünlüğünü, insan haklarını savunmak ve korumak, avukatların ortak ihtiyaçlarını karşılamak amacıyla tüm çalışmalarını yürüten, tüzel kişiliği bulunan, çalışmalarını demokratik ilkelere göre sürdüren kamu kurumu niteliğinde meslek kuruluşlarıdır”* ve baroların yönetim kurullarının görevlerini sayan 95/21. maddesinin *“Hukukun üstünlüğünü ve insan haklarını savunmak, korumak ve bu kavramlara işlerlik kazandırmak”* hükümleri mevcuttur.

Türkiye Barolar Birliği (TBB), aynı Kanun’un 110/17. maddesiyle belirtildiği şekliyle bu bağlamda özel olarak görevlendirilmiştir. Bu özel hüküm Türkiye Barolar Birliğinin görevlerini belirleyerek *“Hukukun üstünlüğünü ve insan haklarını savunmak ve korumak, bu kavramlara işlerlik kazandırmak”* sorumluluğu vurgulamaktadır.

Kamusal ve toplumsal bir görev olarak düzenlenen bu hükümlerde yer alan *“bu kavramlara işlerlik kazandırmak”* ifadesi, pozitif yükümlülük yüklemektedir. Pozitif yükümlülük, verilen görevi yerine getirmek üzere aktif eylemde bulunma zorunluluğunu içermektedir. Avukatlık Kanunu’nun 1. maddesindeki *“Avukat, yargının kurucu unsurlarından olan bağımsız savunmayı serbestçe temsil eder”* hükmü ve yine aynı kanununun 110/17. maddesinde belirttiğimiz *“hukukun üstünlüğünü, insan haklarını savunmak ve korumak”* görevi gereği yargının kurucu unsurlarından olan avukatların meslek örgütü baroların çatısını oluşturan Türkiye Barolar Birliği’nin bu yükümlülüğünü yerine getireceği yer, hukukun üstünlüğünü ve insan haklarını savunma kamusal edimini uygulama alanı olarak öncelikle ve doğasında yargı organlarıdır. TBB bu sebeple, ulusal ve uluslararası alanda görülmekte olan ve özellikle toplumsal hak ihlallerine ilişkin davalara katılma talebinde ve *amicus curiae* başvurularında bulunmaktadır.

Uluslararası Avukatlar Birliği Morelia Şartı giriş bölümünde *“Koşulsuz adalete erişim hakkının, ayrılmaz bir şekilde bağlı olduğu kabul edilmiş insan haklarına katılması gereğini göz önünde tutarak; bu hak olmaksızın insan onurunun gerçekte olamayacağı ve bu bakımdan, yalnızca insan olması nedeniyle her bireye bu hakkın sağlanması gereğini göz önünde tutarak”* yaklaşımıyla bu hakların sağlanması noktasında avukatların meslek örgütlerine nitelikli görevler verilmiştir.

Keza 27 Ağustos-7 Eylül 1990 tarihleri arasında Havana’da toplanan Suçların Önlenmesine ve Suçların Islahı Üzerine Birleşmiş Milletler Konferansı tarafından kabul edilmiş olan Havana Kurallarının 14. maddesi avukatlara (dolayısıyla meslek örgütlerine hem ulusal hem de *“uluslararası hukukun tanıdığı insan haklarını ve temel özgürlükleri yüceltmeye çalışırlar”* amacını düzenlemiştir.

Diğer yandan 1136 sayılı Avukatlık Kanunu'nun 110/15. maddesi TBB'nin bu görevi uluslararası alanda da sürdürmesini temin amacıyla şu hükmü içerir: *"Yabancı memleket baroları, avukatlar birlikleri ve hukuk kurumlarıyla temaslarda bulunmak ve uluslararası kongrelere katılmak."* Bu anlamda, Uluslararası Ceza Mahkemesi, insancıl hukukun ağır ihlalleri ve uluslararası suçlar konusunda TBB'nin insan haklarını korumak amacıyla temasta bulunacağı evrensel hukuk kurumudur.

Belirtmek gerekir ki, Avrupa İnsan Hakları Mahkemesinin (AİHM) de ifade ettiği üzere *"insan haklarının korunmasında çok önemli bir rol oynayan avukat birlikleri, bağımsız kalabilmelidirler"*.⁷

Hükümet başvurularına ek olarak, TBB olarak, bizim bağımsız başvurumuzun da Roma Statüsü'nün 15(2) maddesi uyarınca gerektiği gibi değerlendirilmesini önemle talep ediyoruz. Bu madde Savcılığın, uygun gördüğü sivil toplum kuruluşlarından veya diğer güvenilir kaynaklardan bilgi almasına olanak sağlamaktadır.

Böyle bir değerlendirme ayrıca, ülkemizin Roma Statüsü'nü ve mahkemenin yargı yetkisini tanımaya da katkıda bulunacaktır.

III-Bildirim Gerekçeleri

Siviller ve Savaşçılar Arasındaki Ayrım İlkesi

Silahlı çatışmalar hukukunun temel amacı, silahlı çatışma mağdurlarını korumak ve çatışmaların askeri gereklilik ile insanlık arasındaki dengeye dayalı olarak yürütülmesini düzenlemektir. Uluslararası İnsancıl Hukukun tartışmasız temel taşı, savaşan tarafları, hukuka uygun bir şekilde saldırılabilecek kişiler ile çatışmaların

7 ECHR, Hajibeyli / Aliyev v. Azerbaycan, B. No: 6477/08 ve 10414/08, 19.4.2018.

etkilerinden esirgenmesi ve korunması gereken kişiler arasında ayırım yapmaya zorlayan siviller ve savaşçılar arasındaki ayırım ilkesidir.⁸

Bu ayırım ilkesi, 12 Ağustos 1949 tarihli Cenevre Sözleşmelerine Ek ve Uluslararası Silahlı Çatışma Mağdurlarının Korunmasına İlişkin 8 Haziran 1977 tarihli Protokol'de (Protokol I) ifade edilmektedir:

“Sivil nüfusa ve sivil hedefe saygı gösterilmesini ve bunların korunmasını sağlamak amacıyla, çatışmanın Tarafları her zaman sivil halk ile savaşçılar ve sivil hedefler ile askeri hedefler arasında ayırım yapacak ve buna göre hareketlerini yalnızca askeri hedeflere yönlendireceklerdir.”

Dördüncü Cenevre Sözleşmesi özellikle savaş zamanlarında sivil kişilerin korunmasına odaklansa da, Cenevre veya Lahey Sözleşmelerinde “sivil” veya “sivil nüfus”un kesin bir tanımı bulunmamaktadır. Bunun yerine Dördüncü Cenevre Sözleşmesi “düşmanın elindeki kişiler”den söz eder. Önceki tanımların kapsamına giren bireylerin değişen kategorilerini ve savaşçılar ile siviller arasında ayırım yapılmasına yönelik temel yükümlülükleri kabul eden Katma Protokol taslağını hazırlayanlar, daha kesin bir tanıma ihtiyaç olduğunu belirlediler. Sunulan tanım, sivilleri savaşçı kategorisine girmeyen tüm kişiler olarak kategorize eden negatif bir tanımdır.⁹

Protokol I Madde 50 siviller ve sivil nüfus kavramını tanımlamaktadır:

1. Sivil, Üçüncü Sözleşmenin Madde 4 (A) (1), (2), (3) ve (6)'nda ve bu Protokolün Madde 43'ünde sözü edilen kişi kategorilerine

8 Nils Melzer, *The Principle of Distinction Between Civilians and Combatants*, in *The Oxford Handbook of International Law in Armed Conflict* (editör Andrew Clapham / Paola Gaeta tarafından), Oxford Üniversitesi Baskı 2014, s. 296.

9 Laurie R. Blank / Gregory P. Noone, *International Law and Armed Conflict, Fundamental Principles and Contemporary Challenges in the Law of War*, Wolters Kluwer 2013, s. 280..

girmeyen kişilerdir. Bir kişinin sivil olup olması konusunda kuşkular olması durumunda, söz konusu kişi sivil sayılacaktır.

2. Sivil halk, sivil olan tüm kişilerden oluşur.

3. Sivil halkın içinde sivil tanımına uymayan kişilerin bulunması halkın sivil niteliğini bozamaz.

Ayırım ilkesinin amacı I. Protokol'ün 51. maddesinde "*Sivil nüfus ve münferit siviller saldırının hedefi olamaz*" şeklinde vurgulanmıştır. Bu, çatışmanın herhangi bir tarafının, savaşanlarla savaşmayanlar arasında ayırım yapması ve saldırıları yalnızca savaşanlara yöneltmesi anlamına gelir.¹⁰ Bu hüküm, sivil nüfusun ve münferit sivillerin, askeri operasyonlardan kaynaklanan tehlikelere karşı genel korumadan yararlanacağını açıkça belirtmektedir. Bu maddede, temel amacı sivil halk arasında terör yaymak olan şiddet eylemleri veya tehditleri de yasaklanmıştır.

Bu ilkenin bir sonucu olarak, sivillere ve sivil nüfusa yönelik ayırım gözetmeyen saldırılar da yasaklanmıştır. Madde 51/4 ayırım gözetmeyen saldırıları da tanımlamaktadır:

(a) belirli bir askeri hedefe yöneltilmemiş saldırılar;

(b) belirli bir askeri hedefe yönlendirilemeyen savaş yöntemleri ve araçlarının kullanıldığı saldırılar; ya da

(c) bıraktıkları etkiler bu Protokolce öngörüldüğü şekilde sınırlandırılmayan savaş yöntemlerinin ve araçlarının kullanıldığı saldırılar;

ve netice olarak, böyle her bir durumda, hiçbir ayırım gözetmeksizin askeri hedefleri ve sivilleri ve sivil malları vurma özelliğine sahip yöntemlerin kullanıldığı saldırılar.

¹⁰ Laurie R. Blank / Gregory P. Noone, s. 44.

Aynı maddede (51/5/a), aşağıdaki saldırı tiplerinin bunlarla sınırlı olmaksızın ayırım gözetmeyen saldırılar olarak kabul edileceğini belirtmektedir:

Bir şehir, kasaba ya da benzer şekilde sivil kişilerin ya da sivil nitelikli malların yoğun bulunduğu bir alanda bulunan ancak, birbirlerinden açık şekilde ayrı bulunan ve bağımsız bir miktar askeri hedefi tek bir askeri hedef gibi kabul eden, yöntem ya da kullanılan araç fark etmeksizin bombardıman şeklinde yapılan saldırılar; ve

(b) Elde edilmesi beklenen somut ve doğrudan askeri avantaja kıyasla aşırı olarak kabul edilebilecek miktarda sivil halkta insan hayatının kaybına, yaralanmalara ve sivil nitelikteki mallara zarar verilmesine ya da bu kayıp ve zararların hepsinin birlikte oluşmasına arızı şekilde sebep olması beklenebilecek saldırılar

Uluslararası olmayan silahlı çatışmaları ele alan antlaşma temelli Uluslararası İnsancıl Hukuk, çatışmaların yürütülmesine ilişkin bazı hükümler içermekle birlikte, uluslararası silahlı çatışma durumlarında geçerli olan en önemli kural ve ilkelerin, uluslararası olmayan silahlı çatışmalar için de geçerliliklerini genişleterek temel statüsü kazandığı artık yaygın olarak kabul edilmektedir.¹¹

Hastanelere ve Tıbbi Tesislere Yönelik Saldırılar

Uluslararası insancıl hukuk, tıbbi personelin, tıbbi tesislerin ve tıbbi nakil araçlarının korunmasına yönelik önemli hükümler içermektedir. Sözleşme ve Protokollere göre, tıbbi personel, idari destek personeli ve dini personel koruma ve bakım hakkına sahiptir. Hedef alınmaktan veya saldırıya uğramaktan muaftırlar ve tıbbi ve dini görevlerini engelleme olmaksızın yerine getirmelerine izin verilmelidir.

11 Melzer, s. 307.

Tıbbi malzemeler ve nesnelere için, tıbbi birimleri ve nakliyecileri de kapsayan etkili korumalar mevcuttur. Birinci Cenevre Sözleşmesi'nin 33. ve 34. maddelerine göre, silahlı kuvvetlerin sabit tıbbi kuruluşlarının binaları, malzemeleri ve depoları korunur - bunlar kasıtlı olarak tahrip edilmemeli ve yaralıların ve hastaların bakımına tahsis edilmelidir. Bu koruma, düşmanın eline geçmeler bile, seyyar tıbbi birimleri de kapsar; bu birimler yaralı ve hastaların sağlığı için kullanılmalıdırlar.

Ambulanslar da dahil olmak üzere tıbbi nakil araçları, silahlı çatışma yasalarına uygun olarak koruma ve bakım için tayin edilmiştir. Bu araçların ele geçirilmesi halinde, silahlı çatışma hukuku bu araçlarda taşınan yaralı ve hasta kişilere gerekli bakım ve saygının gösterilmesini zorunlu kılar.¹²

Tıbbi tesislerin, seyyar tıbbi birimlerin ve tıbbi gemilerin korunması, ancak bu tesislerin insani görevlerinin ötesinde düşmana zararlı faaliyetlerde bulunmak için kullanılması halinde sona erecektir. Bu tür birimler ve tesisler için korumanın sona erdirilmesi, önceden bir uyarı yapılmasını, zararlı eylemlerin durdurulması için makul bir süre verilmesini ve ancak uyarının dikkate alınmamasını gerektirir.

Neyin “zararlı” bir eylem teşkil ettiği Sözleşmelerde tanımlanmamıştır, ancak hem Sözleşme I ve II hem de Protokol I “[korunan nesnelere] kendilerine sağlanan korumadan mahrum bırakılması olarak değerlendirilemeyecek”;¹³ belirli koşulları ana hatlarıyla çerçevelemektedir. Bunlar arasında örneğin, hastanenin ya da hastane gemisinin yaralı, hasta ve deniz kazazedelerine bakıyor

12 Cenevre Sözleşmesi I, Madde 35, Ek Protokol I, Madde 21, Ek Protokol II, Madde 11.

13 Cenevre Sözleşmesi I, Madde 22, Cenevre Sözleşmesi II, Madde 35, Ek Protokol I, Madde 13.

olması; veya yaralı, hasta ve deniz kazazedelerinden alınmış ve henüz yetkili makamlara teslim edilmemiş hafif silah ve mühimmatın varlığı yer almaktadır.

23. madde Yorumu'na göre: açıkça belirtilmiştir ki *“saldırıların korumalı alanlara karşı yönlendirilmesinin yasaklanması, aynı zamanda hem uluslararası hem de uluslararası olmayan silahlı saldırılar bakımından uluslararası teamül hukukunun bir bölümünü teşkil eder.”*¹⁴

*Hastane bölgelerinin ve muhitlerinin ihlali, uluslararası ceza hukuku kapsamında sonuçlara sahiptir. Bunlara yapılan saldırılar “saldırıların kasten ... hasta ve yaralıların toplandığı bölgelere yönlendirilmesi” konulu savaş suçu kapsamına girebilir.”*¹⁵

*Ayrıca, “savunmasız olan ve askeri amaç gütmeyen kasabaların, köylerin, yerleşim yerlerinin veya binaların, hangi sebeple olursa olsun bombalanması” konulu savaş suçu da uygulanabilir olabilir.”*¹⁶
*Buna ek olarak, bir hastane alanı veya muhitine ya da burada barınan kişilere veya hedeflere karşı saldırılar; sivil nüfusa, sivil hedeflere, veya Cenevre Sözleşmesi'ne ait amblemleri kullanan binalara saldırılar gibi diğer savaş suçları teşkil edebilir.”*¹⁷

Dünya Sağlık Örgütü (DSÖ), 12 Kasım itibarıyla Gazze'de gerçekleşen 137 *“sağlık tesisine yönelik saldırı”*da, içlerinde 16 sağlık çalışanı olmak üzere en az 521 kişinin öldürüldüğünü bildirmiştir. İsrail'in elektrik ve suyu kesme ve Gazze'ye insani yardımı engelleme kararlarıyla birlikte bu saldırılar, sağlık hizmetlerine erişimi ciddi ölçüde sekteye uğratmıştır. Birleşmiş Milletler, 10 Kasım itibarıyla, sağlık çalışanlarının benzeri görülmemiş sayıda ağır yaralı hasta

14 ICRC'nin Uluslararası Örfi İnsancıl Hukuk konulu Çalışması (2005), Kural 35.

15 UCM Tüzüğü Madde 8(2)(b)(ix) ve (e)(iv)

16 UCM Tüzüğü (1998), Madde 8(2)(b)(v); ayrıca bkz. Eski Yugoslavya Uluslararası Ceza Mahkemesi Tüzüğü (1993), Madde 3(c).

17 UCM Tüzüğü (1998), Madde 8(2)(b)(i) ve (e)(i), (b)(ii), ve (b)(xxiv) ve (e)(ii).

ile ilgilendiği bu zamanda, temel bakım tesislerinin üçte ikisi ile Gazze'deki tüm hastanelerin yarısının işlev görememekte olduğu bulgusuna ulaşmıştır. DSÖ ayrıca 10 Kasım itibariyle 36 hastaneden 18'i ile 72 temel bakım kliniğinden 46'sının kapatılmak zorunda kaldığını da bildirmiştir. Bu tesislerin zorunlu olarak kapatılma durumu, saldırılar dolayısıyla yaşanan hasarın yanı sıra elektrik ve yakıt eksikliğinden kaynaklanmaktadır.¹⁸

İnsan Hakları İzleme Örgütünün 14 Kasım tarihli açıklamasına göre, *İsrail ordusunun sağlık tesislerine, personeline ve ulaşımına karşı tekrarlayan, açıkça hukuksuz saldırıları, Gazze Şeridi'nin sağlık sistemini daha da tahrip etmektedir ve savaş suçu olarak soruşturulmalıdır. İsrail ordusunun 5 Kasım 2023 tarihinde yaptığı " Hamas'ın hastaneleri insani tutuma aykırı kullanımı" iddialarına karşın, öne sürülen hiçbir kanıt, hastanelerin ve ambulansların uluslararası insani hukuk altında korunmakta olan statüsünden mahrum bırakılmasını gerektirmemektedir.*

İnsan Hakları İzleme Örgütü, 7 Ekim ile 7 Kasım tarihleri arasında Endonezya Hastanesi, al-Ahli Hastanesi, Uluslararası Göz Bakım Merkezi, Türkiye-Filistin Dostluk Hastanesi ve al-Quds Hastanesi'ne ve yakınlarına yapılan saldırıları araştırmıştır. İnsan Hakları İzleme Örgütü, yerinden edilmiş ve hastanede barınan iki kişiyle ve Gazze'deki 16 sağlık çalışanı ve hastane görevlisiyle telefonda konuşmuş ve DSÖ veri tabanlarının yanı sıra, sosyal medyada yayınlanan videolar ve uydu görüntüleri dahil olmak üzere, açık kaynaklı verileri doğrulamıştır.

İsrail güçleri, 7 Ekim ile 28 Ekim arasında Endonezya Hastanesi'ni birkaç kez vurarak en az on iki sivil öldürmüştür. Uluslararası Göz

18 <https://www.hrw.org/news/2023/11/07/gaza-israeli-ambulance-strike-apparently-unlawful>

Bakım Merkezi, 10 veya 11 Ekim'deki saldırının ardından tekrar tekrar vurulmuş ve tamamen tahrip edilmiştir. 30 ve 31 Ekim tarihlerinde Türk-Filistin Dostluk Hastanesi yerleşkesi ve civarına saldırılar düzenlenmiştir. Hastanede meydana gelen hasar ve hastane jeneratörlerine yakıt sağlanamaması, hastanenin 1 Kasım'da kapatılmasına neden olmuştur. İsrail'in tekrarlanan saldırıları Kudüs Hastanesi'ne zarar vermiş ve ön tarafta bir erkek ve çocuğu yaralanmıştır. İsrail güçleri, 3 Kasım'da Al-shifa hastanesinin önünde aralarında çocukların da bulunduğu en az bir düzine kişiyi açıkça işaretlenmiş ambulansları birçok kez vurarak öldürmüş ve yaralamıştır.¹⁹

Bu noktada, İnsan Hakları İzleme Örgütünün Gazze'deki hastane ve sağlık tesislerine yapılan saldırıların kanuna aykırılığı hakkındaki hukuki görüşünü paylaşıyoruz:

Hastaneler ve diğer sağlık tesisleri, uluslararası insani hukuk kapsamında özel korumaya sahip sivil hedeflerdir. Hastaneler ancak "düşmana karşı zarar verici eylemlerde bulunmak" amacıyla kullanılması ve gerekli uyarının yapılması durumunda saldırılara karşı korumalarını kaybeder. Askeri güçler, bir hastaneyi silah depolama veya sağlıklı savaşçıların kamp yapması amacıyla yasa dışı bir şekilde kullanmakta olsalar dahi, saldıran güçler, bu kötüye kullanımı durdurmaya ilişkin bir uyarı yayınlamalı, sona ermesi için makul bir süre sınırı belirlemeli ve ancak böyle bir uyarı göz ardı edildikten sonra meşru bir şekilde saldırmalıdır. Hastalara, sağlık personeline ve diğer kişilere hastaneyi tahliye etme emri yalnızca son çare olarak kullanılmalıdır. Sağlık personeli korunmalı ve işlerini yapmalarına izin verilmelidir.

Savaşan tarafların tümü, sivillere verilecek zararı en aza indirmek için daimi özen göstermelidir. "Düşmana karşı zarar

19 <https://www.hrw.org/news/2023/11/14/gaza-unlawful-israeli-hospital-strikes-worsen-health-crisis>

verici eylemlerde bulunmak” amacıyla kullanılan hastanelere yönelik saldırılar, gelişigüzel veya orantısız olduklarında hâlâ yasa dışıdır. Nüfusun yoğun olduğu bölgelerde patlayıcı silahların kullanılması, gelişigüzel saldırı riskini artırmaktadır. Beklenen sivil can ve mal kaybının, somut ve doğrudan askeri kazanımla karşılaştırıldığında aşırı olduğu saldırılar orantısızdır. Orantısız saldırılara ilişkin endişeler hastaneler söz konusu olduğunda daha da artmaktadır; zira bir saldırı tehdidi veya küçük bir hasar dahi hastalar ve bakıcıları için büyük ölüm kalım meselelerine yol açabilmektedir.²⁰

Filistin Barolar Birliğine Saldırı

İsrail güçleri, 9 Ekim 2023 tarihinde Gazze şehrindeki Baro binasını bombalamış ve tamamen yok etmiştir. Bu binanın, üyelerine ve sivil vatandaşlara hizmet veren sivil bir meslek kuruluşu olduğu iyi bilinmektedir.

Filistin Barolar Birliği, bu saldırı ile ilgili bir açıklama yapmıştır:

“...Bu eylem, uluslararası hukukun, yasal korumanın ve Uluslararası Barolar Birliğinin 1992 yılında koyduğu kanunların ihlali olarak değerlendirilmektedir. Bu eylem, Baro’nun avukatlara ve sivil vatandaşlara karşı mesleki ve ulusal görevlerini yerine getirme kabiliyetini sınırlayacaktır.

Filistin Barolar Birliği, işgalci devlet tarafından uygulanan toplu cezalandırmaların, toplu cezalandırmayı, her türlü tehdit ve terör tedbirini ve savunmasız kişilere ve bu kişilerin mallarına karşı misilleme tedbirlerini yasaklayan Dördüncü Cenevre Sözleşmesi’nin 33. maddesini açık bir şekilde ihlal ettiğini yeniden tasdik etmektedir.

İsrail’in büyük ölçekte gerçekleştirdiği yıkım eylemleri, Dördüncü Cenevre Sözleşmesi’nin işgalci devletin bireylere, gruplara, devlete

20 <https://www.hrw.org/news/2023/11/14/gaza-unlawful-israeli-hospital-strikes-worsen-health-crisis>

veya kamu makamlarına ait her türlü özel, taşınmaz veya taşınır malı yok etmesini yasaklayan 53. maddesini ihlal etmektedir.

İsrail'in kültürel nesnelere ve ibadethanelere karşı süregelen ihlalleri ve saldırıları ile ilgili olarak; bu, silahlı çatışma durumunda bu varlıkların her türlü saldırıya maruz bırakılmasını yasaklayan ve korunmasının gerekliliğini vurgulayan Kültür Varlıklarının Korunmasına İlişkin Lahey Sözleşmesi'nin ihlalidir.

İsrail'in 7 Ekim 2023 tarihinde Gazze'ye karşı açılan savaşın başlangıcından bu yana 12'nin üzerinde uluslararası anlaşma ve kararı ihlal etmesi ve özellikle sivil ve hukuk çalışanları olmak üzere Filistinlileri istismar etmesi sebebiyle, birçok avukat ve bir hâkim, evlerinde, güvende ve savunmasız durumda iken İsrail işgalcilerinin kurşunları ile öldürülmüştür".²¹

Basın Çalışanlarına Saldırıları

12 Kasım itibarıyla Gazetecileri Koruma Komitesi (CPJ)'nin ön araştırmaları, savaşın başladığı 7 Ekim tarihinden bu yana, Gazze ve Batı Şeria'da 11.070'den fazla Filistinlinin ölümü ve İsrail'de 1.200'den fazla ölüm ile birlikte, öldürülen 12.000'den fazla kişi arasında en az 40 gazeteci ve basın çalışanının olduğunu göstermiştir:

35 Filistinli, 1 İsraili ve 1 Lübnanlı olmak üzere 40 gazeteci ve basın çalışanının öldüğü teyit edilmiştir.

8 gazetecinin yaralandığı bildirilmiştir.

3 gazetecinin kayıp olduğu bildirilmiştir.

13 gazetecinin tutuklandığı bildirilmiştir.

Çoklu saldırılar, tehditler, siber saldırılar, sansür ve aile fertlerinin öldürülmesi söz konusudur .²²

21 <https://iadllaw.org/2023/10/palestinian-bar-association-statement-of-appeal-and-condemnation-for-the-bombing-of-the-pba-headquarters-in-gaza-city/>

22 Öldürülen, yaralı ve kayıp gazetecilerin listesi: <https://cpj.org/2023/11/journalist-casualties-in-the-israel-gaza-conflict/>

Reuters'ın 27 Ekim tarihli haberine göre İsrail Savunma Güçleri (İGS), Reuters ve Agence France Press haber ajanslarına, gazetecilerinin İsrail saldırıları tarafından hedef alınmayacağına dair teminat istemelerinin ardından, Gazze Şeridi'nde faaliyet gösteren gazetecilerinin güvenliğini garanti edemeyeceklerini söylemiştir.²³

Uluslararası İnsancıl Hukuk, tüm gazetecileri sivil olarak sınıflandırarak, korumayı tüm gazetecileri kapsayacak şekilde genişletmektedir. Hem uluslararası hem de uluslararası olmayan silahlı çatışmalarda gazeteciler bu yasal hükümlerle korunmaktadır. Siviller olarak gazeteciler, yalnızca doğrudan çatışmalara katılmaları durumu ve katıldıkları süre haricinde, saldırılardan muaftırlar.²⁴

Gazetecilere ve haber yayın organlarına yönelik saldırı yasağının kökeni, uluslararası insani hukuk kapsamında sivillere ve sivil hedeflere sağlanan korumaya dayanmaktadır. Ayrıca basın, propaganda amacıyla kullanılması halinde dahi, özel durumlar dışında genellikle askeri bir hedef olarak değerlendirilmez. Temelde, gazeteciler ve ekipmanları için belirlenmiş özel bir statü olmasa da askeri harekâta aktif olarak katkıda bulunmadıkları sürece bunlara sivillere ve sivil hedeflere benzer genel koruma sağlanmaktadır.²⁵

Protokol I madde 79 aşağıdakileri açıkça belirtir:

- 1. Silahlı çatışma bölgelerinde tehlikeli mesleki görevlerde bulunan gazeteciler, 50. Maddenin 1. paragrafı bağlamında sivil olarak kabul edilir.*
- 2. Sivil statülerini olumsuz etkileyecek hiçbir eylemde bulunmamaları koşuluyla ve silahlı kuvvetlere akredite savaş*

23 <https://www.reuters.com/world/middle-east/israeli-military-says-it-cant-guarantee-journalists-safety-gaza-2023-10-27/>

24 https://www.icrc.org/en/download/file/67246/handout_7_-_how_does_ihl_protect_journalists.pdf

25 <https://casebook.icrc.org/case-study/protection-journalists>

muhabirlerinin Üçüncü Sözleşme Madde 4 A (4)'te öngörülen statüye sahip olma haklarına halel getirmeksizin, Sözleşmeler ve bu Protokol kapsamında korunur.

Silahlı çatışmalarda veya savaş zamanlarında gazeteciler, kamu-
nun bilgilendirilmesinde ve kamuoyunun şekillenmesinde birincil
bilgi kaynağı olarak önemli bir rol oynamaktadır. Gazetecilerin ra-
porları, silahlı çatışma veya savaşların gerçekleri, siviller üzerindeki
etkisi ve silahlı kuvvetlerin faaliyetleri hakkında fikir vermektedir.
Gazeteciler savaş suçları, insan hakları istismarları ve diğer benzer
ihlaller konusunda haber yaparak şeffaflığa katkıda bulunmakta ve
cezazsızlığın önlenmesine yardımcı olabilmektedir.

Gazze'deki gazeteciler, İsrail'in Gazze Şehri'ne kara saldırısı,
İsrail'in yıkıcı hava saldırıları, kesintiye uğrayan iletişim ve kapsamlı
elektrik kesintileri karşısında yaşanan çatışmayı haber yapmaya
çalışırken, özellikle yüksek risklerle karşı karşıya kalmaktadır.

Mülteci Kamplarına Saldırıları

Birleşmiş Milletler Yakın Doğu'daki Filistinli Mültecilere Yardım
ve Bayındırlık Ajansı (UNRWA) tarafından 14 Kasım tarihinde ya-
yımlanan rapora göre:²⁶

- 7 Ekim'den bu yana Gazze Şeridi boyunca yaklaşık 1,6 milyon
insan yerinden edilmiştir.
- Yaklaşık 795.500 ülke içinde yerinden edilmiş kişi (ÜİYEK)
şu anda kuzey de dahil olmak üzere Gazze Şeridi'ndeki beş
yönetim bölgesinin tamamında bulunan 154 UNRWA tesisinde
barınmaktadır.

26 <https://www.unrwa.org/resources/reports/unrwa-situation-report-30-situation-gaza-strip-and-west-bank-including-east-jerusalem>

- Yaklaşık 634.500 ÜİYEK Orta, Han Yunus ve Refah bölgelerindeki 97 tesiste barınmaktadır. İsrail Yetkilileri tarafından tahliye emri verilmeden önce, 12 Ekim 2023 itibarıyla yaklaşık 160.000 ÜİYEK kuzey ve Gazze bölgelerindeki 57 UNRWA okulunda barınmaktaydı. UNRWA, bu barınaklara ÜİYEK'lerin korunmasına yardımcı olmak amacıyla erişememektedir ve bu kişilerin ihtiyaçları ve koşulları hakkında bilgi sahibi değildir.
- Ciddi iletişim kesintileri nedeniyle özellikle Orta bölgede güncel rakam ve bilgilere ulaşmak giderek zorlaşmaktadır. Telekomünikasyon şirketleri bazı bölgelerde faaliyetlerini durdurmuştur. Telekomünikasyon şirketlerinin veri merkezlerini ve ana bağlantı sahalarını işletmeye yönelik yakıtlarının tükendiği 16 Kasım Perşembe gününden itibaren, iletişimin aksamaya başlaması beklenmektedir.
- UNRWA, mevcut malzemelerle barınaklardaki gıda ihtiyacının yalnızca yüzde 39'unu ve su, sanitasyon ve hijyen ihtiyacının yüzde birini karşılayabilmektedir.
- Öldürülen UNRWA çalışanlarının yaklaşık üçte biri Gazze Vadisi hattının altında, Gazze Şeridi'nin güney ve orta bölgelerindeydi.
- UNRWA, İsrail Güçlerinin Gazze Şehri'ndeki bir UNRWA okuluna girdiğine ve bu tesisi keskin nişancı mevzisi de dahil olmak üzere askeri operasyonlar için kullandığına dair son derece kaygı verici bir rapor daha almıştır. UNRWA bu raporu doğrulama sürecindedir. Doğrulanması halinde, UNRWA tesislerinin askeri amaçlı kullanımı ciddi kaygılara yol açacaktır; zira bu tür bir kullanım, BM'nin ayrıcalık ve dokunulmazlıklarının ciddi bir şekilde ihlalinin yanı sıra sivilleri ciddi zarar riskiyle karşı karşıya bırakmaktadır.

- Nuseyrat kampındaki bir UNRWA okulunun yakınındaki saldırılar nedeniyle, Orta bölgede, okulun içine düşen şarapnel parçaları nedeniyle iki ÜİYEK yaralanmıştır. Okulda 6.400'den ÜİYEK barınmaktadır.
- 7 Ekim'den bu yana UNRWA tesislerine sığınan en az 563 ÜİYEK yaralanmış ve 71 ÜİYEK öldürülmüştür. UNRWA'nın Kuzey ve Gazze bölgelerindeki tesislerini etkileyen olaylarda ölenlerin sayısını hala doğrulamaya çalışıyor olması nedeniyle, öldürülen ve yaralanan ÜİYEK sayısının daha yüksek olması muhtemeldir.
- Savaşın başlangıcından bu yana en az 64 UNRWA tesisi etkilenmiştir.

Mülteci kamplarına ve bu tesislerde barınan sivillere yönelik saldırılara ilişkin uluslararası medyada yer alan bazı haberler aşağıdaki gibidir:

31 Ekim: İsrail'in hava saldırıları Salı günü Gazze Şehri'nin hemen kuzeyindeki Cibaliye'deki büyük bir mülteci kampında ciddi hasara neden olmuştur. İsrail ordusu, yer altı tünelleri ve komuta merkezi de dahil olmak üzere Hamas'ın "kalesi" olduğunu belirttiği bölgeyi hedef aldığını doğrulamıştır.

Olay yerinden fotoğraflar, insan ekiplerinin beyaz çarşafarla örtülmüş cesetleri sıralar halinde sıraladığı kampta büyük kraterler ve diğer hasarları göstermiştir. Hamas yetkilileri, en az altı hava saldırısının yerleşim bölgesindeki apartmanları yıktığını söylemiştir.

Ölü ve yaralıların kesin sayısı hala belirlenmemekle birlikte, Gazze'deki sağlık bakanlığından gelen ilk raporlarda çok sayıda kişinin yaralandığı veya öldürüldüğü belirtilmiştir.²⁷

27 <https://www.npr.org/2023/10/31/1209646548/israel-military-central-gaza-fighting-hamas>

3 Kasım: İsrail hava saldırıları bu hafta Kuzey Gazze'deki Cibaliye mülteci kampının bazı bölümlerine büyük hasar vererek, yoğun nüfuslu bir bölgedeki binaları yerle bir etmiştir. Filistin yetkilileri en az 195 sivilin öldürüldüğünü, çok sayıda kişinin ise hâlâ kayıp olduğunu bildirmektedir. (...)

Gazze'deki sağlık yetkililerine göre, İsrail'in Filistin'in 2,3 milyon nüfuslu küçük yerleşim bölgesine yönelik bombardımanı 9000'den fazla insanı ölümüne sebep olmuştur. Yiyecek ve su kıt ve tıbbi hizmetler çökmektedir.

Masae Analytics tarafından analiz edilen uydu görüntülerine göre, İsrail'in devam eden saldırısı sırasında kıyı bölgesindeki en az beş mülteci kampı daha vurulmuştur. Birleşmiş Milletler Filistinli Mültecilere Yardım Ajansı, Cibaliye, Al-Sathi ve Al-Bureij kamplarında binlerce kişinin barınak olarak kullandığı okulların hasar gördüğünü, 360 kilometrekarelik Gazze Şeridi'nde yaklaşık 50 bina ve malvarlığının etkilendiğini belirtmiştir. BM ajansı, yetmişden fazla personelinin öldürüldüğünü bildirmiştir.²⁸

5 Kasım: Filistinli yetkililer, İsrail ordusunun son 24 saat içinde Maghazi kampı da dahil olmak üzere Gazze'deki en az üç mülteci kampını bombaladığını ve düzinelerce insanı öldürdüğünü belirtmiştir. İsrail'in cumartesi gecesine Maghazi mülteci kampına saldırması sonucu en az 47 kişi hayatını kaybetmiştir. Cibaliye kampı da gece vurulmuş ve en az altı kişi ölmüştür.²⁹

28 <https://www.reuters.com/graphics/ISRAEL-PALESTINIANS/GAZA-JABALIA/byprdygje>

29 <https://www.aljazeera.com/news/2023/11/5/israel-bombs-al-maghazi-refugee-camp-killing-dozens-gaza-officials-say>

İsrail Kamu Görevlilerinin Nefret ve Soykırım Söylemleri ile Soykırım Niyetleri

İrkçılık konulu bir BM komitesi, 7 Ekim saldırılarından bu yana üst düzey yetkililer de dahil olmak üzere İsraililer tarafından Filistinlilere yönelik ırkçı nefret söylemi ve insanlıktan uzaklaştırma eylemlerindeki keskin artıştan duyduğu endişeyi dile getirmiştir. Cenevre merkezli komite, üst düzey İsraili yetkililerin, siyasetçilerin ve kamuya mal olmuş kişilerin yorumları da dahil olmak üzere yapılan son yorumlardan “son derece endişe duyduğunu” belirterek, İsrail’e nefret söylemini kınaması ve bu tür eylemleri araştırılıp cezalandırması çağrısında bulunmuştur.³⁰

Uluslararası Ceza Mahkemesi Tüzüğü’nün Soykırım Suçunun Önlenmesi ve Cezalandırılması Sözleşmesi’nde yer alan soykırım tanımını aynen yansıtan 5. maddesine göre soykırım, diğerlerinin yanı sıra, ulusal, etnik, ırksal veya dinî bir grubu tamamen veya kısmen yok etme kastıyla işlenen şu fiillerden herhangi biri anlamına gelir: grubun üyelerini öldürmek; grubun üyelerine ciddi bedensel veya zihinsel zarar vermek, grubu fiziksel olarak kısmen veya tamamen yok edilmesine yol açacak koşulları kasten yaşatmak, grup içinde doğumları engelleyici tedbirler uygulamak ve gruba ait çocukları zorla başka bir gruba nakletmek.

Soykırım, “özel kast” ya da “*dolus specialis*” olarak bilinen, kendine özgü niteliği dolayısıyla diğer suçlardan ayrılmaktadır. Suçta özel kast, failin söz konusu fiili işlemeye yönelik açık niyetini gerektiren, suçun temel unsuru olan özel niyettir. Soykırım bağlamında

30 <https://www.reuters.com/world/un-committee-voices-concern-about-rising-israeli-hate-speech-against-2023-10-27/>

bu özel kast, “ulusal, etnik, ırksal veya dinsel bir grubu tamamen veya kısmen yok etme”ye yönelik kasti niyeti ifade eder.³¹

Özel kast, Roma-Avrupa kıta hukuk sistemlerinde ceza hukukunda köklü bir kavramdır. Belirli suçlar için gerekli bir kurucu bileşen görevi görür ve failin müsnet suçu işlemek için açık bir kastının olmasını gerektirir. Bu bağlamda, kasıtlı suçun temel unsuru olan özel kast, fiziksel sonuç ile failin zihinsel durumu arasındaki psikolojik bağlantıyla karakterize edilir.³²

Pratik ifadelerle, soykırım unsuru teşkil eden herhangi bir eylemin, bir veya daha fazla kişiye karşı yalnızca belirli bir grubun üyesi olmaları nedeniyle işlenmiş olması gerekir. Bu bireylerin hedef alınmasının özel nedeni çok önemlidir; bu belirli gruba ait oldukları için olmalıdır. Dolayısıyla mağdur, bireysel kimliği nedeniyle değil, ulusal, etnik, ırksal veya dini bir gruba mensubiyeti nedeniyle seçilmektedir. Bu sebeple eylemin mağduru, bu şekilde seçilmiş bir grubun üyesidir; bu da soykırım suçunun mağdurunun yalnızca birey değil, grubun kendisi olduğu anlamına gelir.³³

Bu değerlendirmelerin bir sonucu olarak, bir mahkeme veya savcının faillerin soykırım suçuna ilişkin özel kastını (*mens rea*) tespit etmesi büyük önem taşımaktadır. Saniğin soykırıma yönelik veya özel bir niyetle hareket ettiğini itiraf etmesi bu bağlamda dikkate değer bir delil olarak değerlendirilebilirken, bu tür itiraflar uluslararası mahkeme kararlarının kapsamına giren soykırım davalarında yaygın değildir.

31 <https://www.reuters.com/world/un-committee-voices-concern-about-rising-israeli-hate-speech-against-2023-10-27/>

32 Akayesu, par. 518.

33 Akayesu, par. 521.

Akeyasu kararında, Ruanda Uluslararası Ceza Mahkemesi özel kastı kanıtlamanın zorluğunu ele almış ve saldırganın niyetini belirlemek amacıyla belirli kriterler koymuştur:

“Suçlunun özel kastının belirlenmesi konusunda Daire, kastın belirlenmesi zor, hatta imkânsız olan zihinsel bir faktör olduğu kanaatindedir. Sanığın itirafının olmadığı durumlarda, sanığın niyetinin belirli sayıdaki varsayımlardan anlaşılabilmesinin nedeni budur. Daire, belirli bir eylemin özünde var olan soykırım niyetini, aynı gruba karşı sistematik olarak yöneltilen diğer suç teşkil eden eylemlerin, ister aynı suçlu tarafından veya başkaları tarafından gerçekleştirilmiş olsun, gerçekleştirilmesinin genel bağlamından çıkarmanın mümkün olduğu kanaatindedir. Bir bölge veya ülkede işlenen vahşetin boyutu, genel niteliği, hatta mağdurların belirli bir gruba mensubiyetleri nedeniyle kasıtlı ve sistematik olarak hedef alınıp diğer grupların üyelerinin hariç tutulması gibi diğer faktörler, Dairenin bireyin soykırım niyetini anlamasına olanak sağlayabilir”.

Eski Yugoslavya Uluslararası Ceza Mahkemesi Yargılama Dairesi de soykırım suçunda özel kast ile ilgili olarak:

*“maddedeki tanımın kapsamına girmesi muhtemel eylemlere yol açan genel siyasi doktrin veya yıkıcı ve ayrımcı eylemlerin tekrarı gibi bir dizi olgudan çıkarılabilir. Kast aynı zamanda grubun temelini ihlal eden veya faillerin kendilerinin bunu ihlal ettiğini düşündükleri, Madde 4(2)’deki listenin kapsamına girmeyen ancak aynı davranış modelinin bir parçası olarak işlenen eylemlerin işlenmesinden de çıkarılabilir”.*³⁴

Krstic ve Jelasic gibi birçok uluslararası mahkeme kararında da tekrarlandığı üzere, Eski Yugoslavya Uluslararası Ceza Mahkemesi, *“soykırım niyetine ilişkin doğrudan kanıtın mevcut olmadığı durumlarda, suçun fiili koşullarından da kast çıkarımı yapılabilece-*

34 Eski Yugoslavya Uluslararası Ceza Mahkemesi I. Yargılama Dairesi Kararı, Radovan Karadzic, Ratko Mladic davası (Dava No. IT-95-5-R61 ve IT-95-18-R61), İddianamenin Usul ve Delil Kuralları’nın 61. maddesi çerçevesinde değerlendirilmesi, par. 94.

ğini” ve soykırım niyetinin, diğer olguların yanı sıra, “aynı gruba karşı sistematik olarak yöneltilen diğer kabahatli eylemler”e ilişkin delillerden de çıkarılabileceğini” belirtir.³⁵

Dolayısıyla, Eski Yugoslavya Uluslararası Ceza Mahkemesinin sunulan hususta, Yargılama Dairesi, bulgularında şu sonuca varmıştır:

“Bu kast, eylemlerin temelini oluşturan ve meşrulaştıran söylemlerin veya projelerin birleşik etkisinden, bunların yıkıcı etkisinin devasa ölçeğinden ve grubun temeli olarak kabul edileni baltalamayı amaçlayan özel niteliğinden kaynaklanmaktadır.”³⁶

Eski Yugoslavya Uluslararası Ceza Mahkemesi’nin bulgularına göre, söylemler veya açıklamalar, suçun veya aynı gruba sistematik olarak yöneltilen diğer kabahatli eylemlerin fiili koşulları olarak kabul edilebilir.

İsrail yetkilileri, 7 Ekim 2023’te başlayan silahlı çatışmaya ilişkin aşağıdaki yazılı ve sözlü açıklamalarda bulunmuştur:

İsrail Cumhurbaşkanı Yitzhak Herzog’un Açıklaması:

“Sorumlu olan bütün bir millettir. Sivillerin yer almadığına dair bu söylem kesinlikle doğru değildir... ve onların belini kırana kadar savaşaacağız.”³⁷

Başbakan Benjamin Netanyahu’nun 29 Ekim tarihli Açıklaması:³⁸

“Onlar [İsrail ordusu] çocuklarımıza, kadınlarımıza, ebeveynlerimize ve dostlarımıza karşı gerçekleştirdikleri korkunç eylemlerden dolayı, cinayetlerin öcünü almanın özlemini yaşıyor. Onlar, var

35 Krstić Temyiz Kararı, par. 34, Jelisić Temyiz Kararı, par. 47-48, Ayrıca bkz Stakić Temyiz Kararı, par. 55; Hategkimana Temyiz Kararı, par. 133; Karadžić Kararı 98 Temyiz kararı, par. 80.

36 I. Yargılama Dairesi Kararı, Radovan Karadzic, Ratko Mladic Davası, par. 95.

37 <https://transcripts.cnn.com/show/cnr/date/2023-10-15/segment/01>

38 Başbakan Netanyahu’nun açıklaması, <https://www.gov.il/en/departments/news/event-statement281023>

oluşumuz ve şunu da eklemeliyim ki, tüm insanlığın iyiliği adına bu kötülüğü dünyadan yok etmeye kararlılar. Bütün halk ve halkın önderliği onları kucaklıyor ve onlara inanıyor. 'Amalek'in sizlere ne yaptığını hatırlayın' (Tesniye 25:17). Hatırlıyor ve savaşıyoruz.”³⁹

İsrail Başbakanı Benjamin Netanyahu'nun X hesabı @IsraelPM'den bir gönderi (daha sonra silinmiştir)

“Bu, ışığın çocukları ve karanlığın çocukları arasında, insanlık ile orman kanunları arasında bir çatışmadır.”⁴⁰

İsrail maliye bakanı, Bezalel Smotrich:

“Knesset üyeleri Ram Ben-Barak ve Danny Danon'un Gazzeli Arapların dünya ülkelerine gönüllü göçüne ilişkin girişimlerini memnuniyetle karşılıyorum. Bu, Gazze sakinleri ve tüm bölge için doğru olan insani çözümdür,”

“Gazze Şeridi gibi küçük bir alana sahip, doğal kaynaklara ve bağımsız geçim kaynaklarına sahip olmayan bir hücrenin bu kadar yüksek bir yoğunlukta bağımsız, ekonomik ve siyasi olarak uzun süre var olma şansı yoktur.

“Mültecilerin, gerçekten kendi çıkarlarını isteyen dünya ülkeleri tarafından, uluslararası toplumun desteği ve cömert mali yardımı ile İsrail devleti bünyesinde kabul edilmesi, hem Yahudilerin hem de Arapların acı ve zulmüne son verecek tek çözümdür.”

“İsrail devleti, Gazze'de bağımsız bir kişiliğin varoluşuna artık katlanamayacaktır.”⁴¹

39 *“Tanakh'ta (İbrani İncili) Amalekliler, Vaat Edilmiş Topraklara giderken İsrailoğullarını pusuya düşüren bir millettir. İsraililerin geri püskürtebildiği saldırının ardından Tanrı, onlara asla bunu unutmamalarını ve Amalek'in varlığından hiçbir iz kalmayınca kadar sonsuz bir savaş sürdürmelerini emretmiştir. Nesiller sonra Kral Saul, Purim hikayesinde nesiller sonra soyundan gelen Haman'ın İran'daki tüm Yahudileri öldürmeyi planladığı anlatılan Amalek kralı dışında herkesi öldürmüştür.” Bkz. Ariel Gold, “Who's Drinking Netanyahu's Genocidal Amalek Kool-Aid”, <https://www.commondreams.org/opinion/netanyahu-amalek> Ayrıca bkz. Samuel 15:3: “Şimdi git, Amalekliler'e saldır. Onlara ait her şeyi tümüyle yok et, hiçbir şeyi esirgeme. Kadın erkek, çocuk çocuk, öküz, koyun, deve, eşek hepsini öldür.”*

40 <https://web.archive.org/web/20231017150336/https://twitter.com/IsraeliPM/status/1713949754948718657>

41 <https://www.aljazeera.com/news/2023/11/14/israeli-minister-supports-voluntary-migration-of-palestinians-in-gaza>

Ulusal Güvenlik Bakanı Itamar Ben Gvir'in aşırı sağcı Otzma Yehudit (Yahudi Gücü) Partisi üyesi Miras Bakanı Amichai Eliyahu, bir radyo röportajı sırasında sorulan bir soruya cevaben:

Radyo Kol Berama muhabiri, "Beklentiniz, yarın sabah Gazze'nin tamamına bir tür nükleer bomba atarak onları yerle bir etmemiz, oradaki herkesi yok etmemiz..." diyor.

Eliyahu, "Bu bir yol" diye yanıtlıyor. "İkinci yol ise onlar için neyin önemli olduğunu, onları neyin korkuttuğunu, neyin caydırdığını bulmak... Ölümden korkmuyorlar."

"Onların geri dönmesi için dua ediyorum ve bunu umuyorum; ancak savaşta ödenmesi gereken bir bedel var. Gerçekten serbest bırakılmasını istediğim kaçırılan kişilerin hayatı neden askerlerin ve daha sonra öldürülecek insanların hayatından daha önemli olsun?"

Eliyahu ayrıca "Nazilere insani yardım vermezdik" diyerek ve "Gazze'de olaylara dahil olmayan sivil diye bir şey yok" diyerek Gazze için yapılacak herhangi bir insani yardıma izin verilmesine de itirazını dile getirmiştir.⁴²

İşgal Altındaki Filistin Topraklarının Askeri Faaliyetleri Koordinatörü Tümgeneral Gassan Alian

"Hayvan gibi davranan insanlar buna uygun muamele görecek; cehennemi istediniz, alacaksınız"⁴³

İsmi belirtilmeyen bir savunma yetkilisi İsrail Kanal 13'e şunları söylemiştir:

Hafta sonu 1.200'den fazla İsrailinin ölümüne sebep olan saldırının arkasındaki terörist gruba sert bir uyarıda bulunan yetkili, "Gazze eninde sonunda bir çadır şehrine dönüşecek. Bina olmayacak. Kara manevrası Hamas'ı şaşırtacak," dedi.

42 <https://www.timesofisrael.com/far-right-minister-says-nuking-gaza-an-option-pm-suspends-him-from-cabinet-meetings/>

43 https://www.timesofisrael.com/liveblog_entry/cogat-chief-addresses-gazans-you-wanted-hell-you-will-get-hell/

Likud ve Knesset Dışışleri ve Savunma Komitesi üyesi Tally Gotliv, X hesabında:

“Jericho Füzesi! Jericho Füzesi! Stratejik uyarı. Kuvvetlerin devreye sokulmasını değerlendirmeden önce. Kıyamet silahı! Bu benim görüşüm. Tanrı tüm güçlerimizi korusun.”

“Acımak yok! Yere inin ve Gazze’yi ezin. ... Gazze’ye asker göndermeyi düşünmeden önce her şeyi yapın.”

“Cephane kapasitemiz var. Buna çok büyük bütçeler ayırdık. Cephaneliğimizde ne varsa kullanmalıyız! Askerlerimizin canı Gazze’deki her insandan daha önemli ve kıymetlidir. Eldivenler çıkarılacak”⁴⁴

İsraili Knesset Üyesi, Ariel Kalnner X hesabında:

“Şu anda tek hedef var: Nakba! 48’deki Nakba’yı gölgede bırakacak bir Nakba. Gazze’de Nakba, ve Nakba’ya katılmaya cesaret eden herkes için Nakba, çünkü 1948’de olduğu gibi, alternatif aşikar”.

“Düşmanı şimdi püskürtün! Bu gün, bizim Pearl Harbor’umuz. Dersler çıkaracağız. Şimdi, tek hedef: Nakba!”⁴⁵

İsrail Savunma Kuvvetleri Sözcülüğü Başkanı Tuğamiral Daniel Hagari:

“Gazze’ye yüzlerce tonluk bombalar bırakıyoruz. Odak noktası yıkım, hassasiyet değil.”⁴⁶

İsrail’in sınır güvenliğinden sorumlu bakanı Ben Gvir Itamar, aşırı sağcı Parti Yahudi Gücü’nü temsilen:

“ Hamas, esirleri serbest bırakmadığı sürece Gazze’ye girmesi gereken tek şey, bir gram insani yardım değil, Hava Kuvvetleri’nin yüzlerce ton patlayıcısıdır.”⁴⁷

44 <https://nypost.com/2023/10/11/israeli-official-says-gaza-will-be-made-a-city-of-tents/>

45 <https://www.middleeastmonitor.com/20231009-israel-mk-calls-for-a-second-nakba-in-gaza/>

46 <https://www.theguardian.com/world/2023/oct/10/right-now-it-is-one-day-at-a-time-life-on-israels-frontline-with-gaza>

47 <https://www.ynetnews.com/article/bkm3w13bp>

Eski Yugoslavya Uluslararası Ceza Mahkemesi Temyiz Dairesi Stacic davasında aşağıdakini belirtmiştir:

“Yargılama Dairesi bu nedenle Temyize Giden Taraf’ın aşağılayıcı beyanlarını ve propagandasını açıkça değerlendirmiştir ve Temyiz Dairesi değerlendirmesinin makul olduğu sonucuna varmıştır. Etnik önyargıyı ortaya seren kanıtlar, her ne kadar kınanmaya değer olsa da kesin soykırım kastını kanıtlamaz. Savcılığın da öne sürdüğü üzere, ifadelerin, bir grubun fiziksel olarak yok edilmesine yönelik açık çağrılarını karşılamasa dahi soykırım niyetinin kanıtı olabileceği doğrudur; failin ifadeleri kendi bağlamı içinde anlaşılmalıdır.”

İsraili yetkililerin bu açıklamaları ve sosyal medya paylaşımları objektif bir bakış açısıyla dahi okunduğunda, bunların propaganda veya geçmişten gelen önyargılar içermediği, belli bir grup olarak Filistinlileri yok etmeye yönelik olduğu açıkça görülmektedir. Özellikle İşgal Altındaki Filistin Topraklarının Askeri Faaliyetleri Koordinatörü Tümgeneral Gassan Alian tarafından yapılan açıklamada, Filistinliler hayvanlara benzetilerek, hak ettikleri muameleyi göreceklere öne sürülmektedir. Bu açıklama salt propaganda veya önyargının ötesindedir. Bu, soykırım suçunun adımlarından biri olan insanlıktan çıkarmadır.

Başbakan Netanyahu’nun Eski Ahit’e, özellikle de *Amalek* hikayesine yaptığı vurgu, bazıları tarafından onun özel kastının, yani Filistinliler grubunun yok edilmesinin göstergesi olarak görülmektedir.

İsrail yetkililerine ait bu açıklamalar ve sosyal medya paylaşımları, aynı zamanda Soykırım Suçunun Önlenmesi ve Cezalandırılması Sözleşmesi Madde III/c ve Roma Statüsü Madde 25/3/c tarafından yasaklanan, soykırımın işlenmesine doğrudan ve alenen teşvik olarak da değerlendirilebilir.

Tutuklama Emri Verilmesi

Tüzük'ün 63. maddesi, Uluslararası Ceza Mahkemesi (UCM) huzurundaki davaların, ister duruşma öncesi aşamada bir şüpheli, isterse suçlamaların onaylanmasının ardından sanık olsun, kişinin mevcudiyetinde yapılmasını öngörmektedir. Tutuklamaların olmaması, UCM hakimlerinin suçluluk veya masumiyet konusunda karar vermesini ve mağdurların dinlenme fırsatını engelleyerek yargı sürecini sekteye uğratmaktadır.

Cezasız bırakma ve istikrarsızlık birbiriyle yakından bağlantılıdır. Suçun faili olduğu iddia edilen kişinin serbest kalması, delillerin toplanması ve korunmasının yanı sıra potansiyel tanık ve mağdurların güvenliği ve refahı açısından da risk teşkil etmektedir. Üstelik bu durum, diğer veya gelecekteki failer üzerinde caydırıcı bir etkisi olmaksızın, bireyin suç işlemeye devam etmekte özgür olabileceği anlamına gelir.

Soruşturmalara dayanarak Savcı, soruşturma konusu duruma ilişkin işlemleri denetlemekle görevli Ön Dava Dairesinden tutuklama emri çıkarılmasını talep etme yetkisine sahiptir.

Tutuklama emri çıkarabilmek için yargıçların, şüphelinin UCM'nin yetki alanına giren bir suç işlediğine inanmak için makul gerekçelerin bulunduğuna ikna olması gerekir.

Bunu takiben hâkimler, bireyin duruşmaya çıkmasını sağlamak, soruşturmanın veya mahkeme işlemlerinin engellenmesini veya tehlikeye atılmasını önlemek ve kişinin iddia edilen suçu veya ilgili bir suçu işlemeye devam etmesinin önüne geçmek amacıyla tutuklama emri çıkarır (Tüzük'ün 58(1)(b) maddesi uyarınca).

Mahkeme Yazı İşleri Dairesi, İşgal Altındaki Filistin Toprakları ile istişare ve koordinasyon halinde, tutuklama emrini ve tutuklama

ve teslim taleplerini ilgili Devlet(ler)e iletmekten sorumludur.⁴⁸

Birtakım İsraili yetkililerin ve makamların, 7 Ekim ile 16 Kasım 2023 tarihleri arasında işlenen ve UCM'nin yetki alanına giren suçları başkalarıyla ortaklaşa ve/veya başkaları aracılığıyla işlemekten veya bu suçun işlenmesi emrini vermekten, buna teşvik etmekten veya yataklık etmek veya başka bir şekilde yardım etmekten veya herhangi bir şekilde katkıda bulunmaktan sorumlu olduğuna inanmak için makul gerekçeler mevcuttur.

Madde 58(1)(b)(iii), tutuklama emrinin amaçlarından birinin, bireyin aynı koşullardan kaynaklanan ve Mahkemenin yetkisine giren bir suçu veya ilgili suçları işlemeye devam etmesini önlemek olduğunun altını çizmektedir. Gazze'de devam eden durumun daha da kızılaşacağına dair yaygın olarak kabul edilen beklenti göz önüne alındığında, özellikle kamu görevlileri, silahlı grupların liderleri veya üyelerine ilişkin olarak durumun aciliyet ortadadır. Kişinin soruşturmayı engellememesini veya tehlikeye atmamasını sağlayarak tutuklama emri çıkartılması, sivillere ve sivil hedeflere yönelik saldırıların ve vahşetin önlenmesi için zorunludur.

Uluslararası Tutuklama Emri Gerekçeleri

20 Aralık 2019'da Savcı, Ofisine sunulan tüm güvenilir bilgilerin kapsamlı, bağımsız ve objektif bir değerlendirmesinin ardından, Filistin'deki Durum'a ilişkin ön incelemenin, 53(1) maddesi kapsamındaki tüm yasal kriterlerin yerine getirildiği tespitiyle sonuçlandırıldığını duyurdu. Soruşturma açılmasına ilişkin Roma Statüsü'nün şartları yerine getirilmişti. Savcı, şu konularda tatmin olduğunu açıkladı: (i) Doğu Kudüs dahil olmak üzere Batı Şeria ve Gazze

48 <https://www.icc-cpi.int/sites/default/files/bookletArrestsENG.pdf>

Şeridi'nde savaş suçlarının işlendiğine veya işlenmekte olduğuna inanmak için makul bir temelin mevcut olduğu; (ii) durumdan kaynaklanan potansiyel davaların kabul edilebilir olması; ve (iii) bir soruşturmanın hukukun yararlarına hizmet etmeyeceğine inanmak için önemli nedenlerin bulunmaması.

5 Şubat 2021'de Ön Soruşturma Dairesi, çoğunluk oyuyla, Mahkemenin Filistin'deki Durum'da cezai yargı yetkisini kullanabileceğine ve bu yargı yetkisinin bölgesel kapsamının, Doğu Kudüs de dahil olmak üzere Gazze ve Batı Şeria'yı kapsadığına karar vermiştir. Bu kararın ardından Mart 2021'de Savcı, Uluslararası Ceza Mahkemesi Savcılığının Filistin'deki Durum'a ilişkin soruşturma başlattığını doğrulamıştır. O tarihten bu yana soruşturma sürmektedir. 7 Ekim'den sonra hem Gazze'de hem de İsrail'de Mahkeme'nin görev alanına giren çok sayıda suçun işlendiği görülmüştür.

Tüzük'ün 58. maddesine göre, Ön Soruşturma Dairesi, soruşturmanın başlatılmasından sonra herhangi bir zamanda, Savcının başvurusu üzerine ve belirli koşullar altında, kişi hakkında tutuklama emri çıkarabilir. Bu koşullar şunlardır:

- (a) *Kişinin Mahkemenin yargı yetkisine giren bir suç işlediğine inanmak için makul gerekçelerin bulunması; ve*
- (b) *Kişinin tutuklanmasının gerekli görülmesi:*
 - (i) *Kişinin duruşmaya çıkmasını sağlanması;*
 - (ii) *Kişinin soruşturmayı veya mahkeme işlemlerini engellememesini veya tehlikeye atmamasının sağlanması; veya*
 - (iii) *Uygulanabildiği hallerde, kişinin Mahkemenin yargı yetkisine giren ve aynı koşullardan kaynaklanan suçtu veya ilgili suçtu işlemeye devam etmesinin önlenmesi.*

Daha önce de belirtildiği gibi, Hamas ile İsrail arasındaki uluslararası olmayan silahlı çatışma binlerce ölüme, yaralanmaya, si-

villere ve sivil nesnelere yönelik saldırılara ve çok sayıda uluslararası insancıl hukukun ihlaline yol açmıştır. Bu eylemlerin hukuki değerlendirmeleri Savcı ve Yargılama Dairesi tarafından yapılacak olmakla birlikte, bunca sayısız eylemin savaş suçu, insanlığa karşı suç ve soykırım teşkil ettiğine inanmak için makul gerekçelerimiz mevcuttur. Kanaatimizce tutuklama kararının çıkarılmasının ilk şartı gerçekleşmiştir.

Gazze’de kötüleşen durum, şüphelilerin Mahkeme’nin yetkisine giren suçları veya ilgili suçları işlemeye devam etmelerinin önlenmesi zorunluluğunun altını çizmektedir. Bu koşullar altında hakkında yakalama kararı çıkarılmasının gerekli olduğu değerlendirilmektedir.

Ayrıca Gazze’de devam eden durum, adil ve bağımsız bir soruşturma yürütülmesinin önünde engel teşkil etmektedir. İsrail Savunma Kuvvetleri’nin acımasız saldırıları ve sivillerin zorla nakli, soruşturma sürecine ciddi tehditler oluşturmakta ve işlenen suçlara ilişkin delil elde etmeyi son derece zorlaştırmaktadır.

Sonuç

Yukarıda belirtilenlerin ışığında, Savcı’dan şunları talep ediyoruz:

Yukarıda belirtilen uluslararası insani hukuk ihlallerinin, Uluslararası Ceza Mahkemesinin yargı yetkisine giren suçlar teşkil etmesi nedeniyle soruşturmaya dahil edilmesi.

İddianame hazırlanırken soykırım suçunun özel kastına ilişkin tespitlerimizi dikkate alınması.

Statüsü, unvanı ya da görevi ne olursa olsun, Mahkemenin yargı yetkisi dahilinde işlenen suçları doğrudan, başkalarıyla birlikte ve/

veya başkaları aracılığıyla işlemekten veya bu suçların işlenmesini emretmekten, azmettirmekten, teşvik etmekten, yardım etmekten, yataklık etmekten veya başka bir şekilde yardım etmekten veya başka bir şekilde katkıda bulunmaktan sorumlu olan şüpheliler hakkında uluslararası tutuklama emri çıkarılması için derhal Ön Dava Dairesine başvuruda bulunulması.

Saygılarımızla.